

НЕБЕСНІ КАРАЗІНЦІ

ПОСТАТІ

2022 р.

2022-й рік, перший рік повномасштабної війни, забрав життя 33 представників Каразінського університету – викладачів, співробітників, студентів, випускників. Переважна більшість із них загинула на полі бою або від поранень у госпіталях, дехто – під час обстрілів міста Харкова та області.

У списках «Небесні каразінці», які, на превеликий жаль, поповнюються, наводяться короткі відомості про загиблих осіб та їхні світлини. Ці доповнені списки час від часу публікуються в електронному архіві Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Останній охоплює період з 2014-го по грудень 2023 рр.: <https://ekhnuir.karazin.ua/items/f805cae2-9cfa-40b9-9157-30e7caef1f06>.

Надаємо також посилання на статтю, де більш повно висвітлюються події життя каразінців, які загинули на першому етапі війни, – «Небесні каразінці: Постаті: 2014–2021»: <https://ekhnuir.karazin.ua/items/1a74737a-c2d5-4378-ac70-94cf055cde5f>.

У даній статті розповідається про події життя каразінців, які загинули в 2022 р., надаються посилання на літературу про них. Матеріал у статті розташований за розділами: «Викладачі та співробітники», «Студенти та вихованці»¹, «Випускники».

Висловлюємо подяку співробітникам архіву, відділу кадрів та навчального відділу Каразінського університету за надану можливість опрацювання особистих справ загиблих викладачів, співробітників, випускників та студентів університету. Дякуємо кандидатці історичних наук Ользі Красько за надання відомостей, отриманих неї під час бесід з рідними та друзями загиблих героїв для підготовки однойменного віртуального проекту Музею історії університету «Небесні каразінці».

¹ Вихованці – ті, хто навчалися раніше, але не закінчили університет.

ЗМІСТ

ВИКЛАДАЧІ ТА СПІВРОБІТНИКИ

Амосов Олег Юрійович
Безуглий Олександр Володимирович
Гридасов Ярослав Вікторович
Корсун Олександр Миколайович
Мягкохліб Костянтин Борисович
Храпко Євген Вікторович

СТУДЕНТИ ТА ВИХОВАНЦІ

Іващенко Володимир Олексійович
Кипаренко Артем Олександрович
Лучко Іван Олексійович
Павленко Вадим Васильович
Шумаєв Єгор Володимирович
Янковський Олег Володимирович

ВИПУСКНИКИ

Бородавка Артем Євгенович
Гема (Кулик) Інна Олександрівна
Гусаров Олексій Анатолійович
Заїковський Сергій Олександрович
Заманов Микола В'ячеславович
Коваленко Олексій Юрійович
Комарь Артем Олександрович
Корсунський Рустам Мехди Огли
Красильников Борис Володимирович
Красовський Юрій Валерійович
Кримсалюк Роман Юрійович
Лесюта Михайло Валерійович
Лісний Влас Володимирович
Музика Валерій Володимирович
Проскурін Євген Євгенович
Ріц Тарас Олександрович
Савко Віталій Юрійович
Ситник Микита Володимирович
Степанов Олег Юрійович
Чабан Олександр Олександрович
Шаповал Дмитро Вікторович

ВИКЛАДАЧІ ТА СПІВРОБІТНИКИ

АМОСОВ ОЛЕГ ЮРІЙОВИЧ (2.09.1954–1.03.2022)

Олег Амосов народився 2 вересня 1954 р. в Запоріжжі в родині науковців. У 1971 р. закінчив загальноосвітню трудову політехнічну школу № 28 м. Дніпропетровська (нині – Дніпро).

Того ж року вступив до Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту, який закінчив у 1976 р. з відзнакою. Працював інженером-механіком на Дніпропетровському вагоно-ремонтному (1976–1978 рр.) та Ізюмському приладобудівному (1980–1988 р.) заводах.

Паралельно навчався в Київському інституті політології та соціального управління, який закінчив у 1988 р. У цьому закладі вступив до аспірантури і, по її закінченню в 1991 р., захистив кандидатську дисертацію.

Того ж року обійняв посаду завідувача кафедри економіки і підприємництва Білоцерківського аграрного університету. В 1997 р. захистив докторську дисертацію. Отримав посаду декана економічного факультету в цьому закладі та вчене звання професора.

У 1999 р. був запрошений на посаду першого заступника директора Харківського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (з 2021 р. – Навчально-науковий інститут «Інститут державного управління» при Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна). Цю посаду обіймав 16 років. Паралельно (до трагічної загибелі в 2022-му р.) очолював кафедру економічної теорії та публічних фінансів у тому ж інституті. Одночасно, з 2016 р., працював старшим науковим співробітником Відділу промислової політики та енергетичної безпеки Науково-дослідного центру індустріальних проблем розвитку Національної академії наук України.

У 2013 р. за наукові заслуги Олегу Амосову було присвоєне звання «Заслужений діяч науки і техніки України». Йому належить понад 200 наукових та навчально-методичних праць, ним підготовлено 50 кандидатів та 15 докторів наук. Найбільш важливі праці О. Ю. Амосова: «Економіка підприємства», «Реалізація політики інноваційно-інвестиційного розвитку економіки на регіональному рівні», «Конкурентна політика», «Теорія та історія державного управління», «Менеджмент організацій: теоретико-прикладний аспект», «Податкова політика та податкова система» та ін.

У 2016 р. Олег Юрійович брав участь у виборах на посаду ректора Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка.

28 лютого 2022 р., під час обстрілу російськими загарбниками житлових кварталів Харкова, Олег Амосов отримав важкі поранення. Помер наступного дня у лікарні.

Література

1. Амосов Олег Юрійович // Вікіпедія : вільна енцикл. – Остан. ред. 25.04.2023. – URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%BC%D0%BE%D1%81%D0%BE%D0%B2_%D0%9E%D0%BB%D0%B5%D0%B3_%D0%AE%D1%80%D1%96%D0%B9%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87 (дата звернення: 9.12.2023).
2. Амосов Олег Юрійович // Національна академія наук України : Історія посадових статусів у НАН України. – 2023. – URL: <https://www.nas.gov.ua-UA/PersonalSite/Statuses/Pages/default.aspx?PersonID=000021381> (дата звернення: 9.12.2023).
3. Ільєнко А. А. Амосов Олег Юрійович / А. А. Ільєнко // Енциклопедія сучасної України. – Київ, 2001. – Т. 1. С. 439 з фот.
4. Пішов із життя завідувач кафедри економічної теорії та публічних фінансів Навчально-наукового інституту «Інститут державного управління» Олег Амосов: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. –

1.03.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/pishov-iz-zhyttia-zaviduvach-kafedry-ekonomichnoi-teorii-ta/> (дата звернення: 1.03.2022).

5. Федоркова Т. У Харкові внаслідок обстрілів помер науковець : [Олег Амосов, проф., зав. каф. екон. теорії та публ. фінансів Навч.-наук. ін-ту «Інститут державного управління»] / Тетяна Федоркова // Суспільне : Новини. – 1.03.2022. – URL: <https://suspilne.media/212751-u-harkovi-vnaslidok-obstriliv-pomer-naukovec/> (дата звернення: 1.03.2022).

БЕЗУГЛИЙ ОЛЕКСАНДР ВОЛОДИМИРОВИЧ (8.02.1978–2.03.2022)

Олександр Безуглий народився 8 лютого 1978 р. в м. Харкові. В 1995 р., після закінчення Харківської середньої школи № 145, вступив на факультет технології неорганічних речовин Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут», де у 1999 р. отримав диплом бакалавра. В 2001 р. захистив диплом спеціаліста за спеціальністю «менеджер інтелектуальної власності» на економічному факультеті НТУ «ХПІ».

У 2001–2003 рр. закінчив магістратуру в Харківському регіональному інституті державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України (згодом – Навчально-науковий інститут «Інститут державного управління» при Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна). З 2003 по 2006 рр. навчався в аспірантурі при цьому закладі. В 2009 р. захистив дисертацію та отримав науковий ступінь кандидата наук з державного управління.

2006–2007 рр. працював асистентом кафедри педагогіки та психології управління соціальними системами в НТУ «ХПІ». З 2007 по 2022 рр. – на посадах викладача, старшого викладача, доцента кафедри регіонального управління та місцевого самоврядування в Харківському регіональному інституті державного управління НАДУ при Президентіві України (з 2021 р. –

ННІ «Інститут державного управління» при Каразінському університеті). Автор 17 наукових праць, у тому числі співавтор 3-х монографій.

Був одним із організаторів молодіжного громадського руху Харківщини, активним організатором фестивалів «Студентські республіки», головою Харківського осередку Народно-демократичної ліги молоді (НДЛМ), членом політичної партії «Волонтерська партія України».

Наприкінці лютого 2022 р., коли розпочалася повномасштабна війна Росії проти України, Олександр Безуглий став одним із організаторів територіальної оборони Харківської області. Загинув 2 березня 2022 р. внаслідок ракетно-бомбового удару по одному зі штабів тероборони Харкова.

Література:

1. Безуглий Олександр Володимирович : особова справа // Архів відділу кадрів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.
2. Безуглий Олександр Володимирович // РБК-Україна. – 2015. – URL: <https://elections.rbc.ua/ukr/kandidat/15663> (дата звернення: 20.03.2022).
3. До останнього сподівалися, що живий: У боях за Харків загинув викладач університету ім. Каразіна [Олександр Безуглий] (фото) // Патріоти України. – 20.03.2022. – URL: <https://patrioty.org.ua/politic/do-ostannoho-spodivalysia-shcho-zhyvyi-u-boiakh-za-kharkiv-zahynuv-vykladach-universytetu-im-karazina-foto-414754.html> (дата звернення: 20.03.2022).
4. Загинув, захищаючи Україну, доцент кафедри регіонального управління та місцевого самоврядування Олександр Безуглий // Каразінський університет : Новини. – 20.03.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-dotsent-kafedry-rehionalno/> (дата звернення: 20.03.2022).
5. «Захищав рідний Харків від навали російських окупаційних військ»: загинув доцент кафедри Каразінського університету [Олександр Безуглий] // 057 : сайт міста Харкова. – 20.03.2022. – URL: <https://www.057.ua/news/3354257/zahisav-ridnij-harkiv-vid-navali-rosijskih-okupacijnih-vijsk-zagynuv-docent-kafedri-karazinskogo-universitetu> (дата звернення: 20.03.2022).

ГРИДАСОВ ЯРОСЛАВ ВІКТОРОВИЧ (17.11.1979–26.07.2022)

Ярослав Гридасов народився 17 листопада 1979 р. в Харкові. З 1987 по 1997 рр. навчався в Харківській загальноосвітній школі № 143. Після її закінчення вступив до Національного фармацевтичного університету (м. Харків), який закінчив у 2002 р. з червоним дипломом та отримав спеціальність провізора. З 2003 по 2005 рр. працював провізором, завідуючим аптекою в Києві.

2005 р. переїхав до Харкова, де рік працював на фармацевтичному підприємстві «Едельвейс», а з 2006 по 2020 рр. – медичним представником фармацевтичних компаній.

У 2021 р. став працювати у відділі охорони Управління безпеки та охорони Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

Коли почалося повномасштабне вторгнення росіян, прийняв рішення захищати країну. Вивіз дружину й двох дітей у безпечне місце і, повернувшись до Харкова, пішов добровольцем до Сил територіальної оборони міста. З 31 березня 2022 р. вже воював у складі 247-ї бригади ТрО Харкова. Мав позивний «Анікс». Зі своєю бригадою захищав місто зі сторони східної Салтівки.

У травні 2022 р., коли 247-ї бригаду ТрО приєднали до лав Збройних сил України, став командир роти. Брав участь у боях за звільнення окупованих територій Харківської області.

Загинув 26 липня 2022 р. в селищі Лісне (Дергачівський напрямок), коли виводив з-під шквального обстрілу побратимів.

Його сестра, Тетяна Аверіна, згадувала: «Брат зумів вивести всю роту, сам покидав позиції останнім. Почався обстріл з важкої артилерії, внаслідок чого він отримав смертельне поранення».

За особисту мужність і самовіддані дії Ярослав Гридасов посмертно був нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня, медалями «За військову службу Україні», «За оборону міста-героя Харкова».

Література:

1. Гридасов Ярослав Вікторович : особова картка // Архів відділу кадрів Харківського національного університеті імені В. Н. Каразіна.
2. Загинув, захищаючи Україну, працівник Каразінського Ярослав Гридасов: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 4.08.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-pratsivnyk-karazinsko-ho-ia/> (дата звернення: 4.08.2023).
3. Під час захисту Харкова загинув співробітник ХНУ ім. Каразіна [Ярослав Гридасов] // Kharkiv Today. – 5.08.2022. – URL: <https://2day.kh.ua/ua/kharkow/pid-chas-zakhystu-kharkova-zahynuv-spivrobitnyk-khnu-im-karazina> (дата звернення: 5.08.2023).
4. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 696/2022 від 13 жовт. 2022 р. : [орденом Богдана Хмельницького III ступеня нагороджено лейтенанта Гридасова Ярослава Вікторовича (посмертно)] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 13.10.2022. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/6962022-44377> (дата звернення: 12.12.2023); Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 617/2022 від 29 серп. 2022 р. : [медаллю «За військову службу Україні» нагороджено молодшого лейтенанта Гридасова Ярослава Вікторовича] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 29.08.2022. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/6172022-43773> (дата звернення: 12.12.2023).
5. Трудько В. Ярослав Гридасов загинув під Харковом, коли виводив з-під обстрілу побратимів. «Перемога точно буде за нами», – казав він / Вікторія Трудько // Експрес. – 26.12.2022. – URL: <https://expres.online/zhittevi-istorii/yaroslav-gridasov-zagynuv-pid-kharkovom-koli-vivodiv-z-pid-obstrilu-pobratimiv-peremoga-tochno-bude-za-nami-kazav-vin> (дата звернення: 12.12.2023).

КОРСУН ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ (2.08.1985–7.04.2022)

Олександр Корсун народився 2 серпня 1985 р. в Харкові. 2002 р. закінчив Харківський навчально-виховний комплекс № 116 (згодом – Харківська гімназія № 116). Того ж року вступив на хімічний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Будучи студентом, працював викладачем факультативних курсів з хімії в Харківській гімназії № 116. У 2006 р. отримав диплом бакалавра з відзнакою, в 2007 р. – диплом магістра з відзнакою.

З 2007 по 2010 рр. навчався в аспірантурі при хімічному факультеті Каразінського університету. Одночасно в 2007–2010 рр. працював асистентом та молодшим науковим співробітником кафедри неорганічної хімії хімічного факультету, в 2009–2010 рр. – молодшим науковим співробітником Науково-дослідницької частини університету.

З 2010 р. працював викладачем, з 2014 р. – старшим викладачем кафедри неорганічної хімії хімічного факультету. Читав курси «Неорганічна хімія», «Математичні методи неорганічної хімії» на своєму факультеті, проводив практичні заняття з курсу «Медична хімія» для студентів медичного факультету англійською мовою. О. М. Корсун – автор понад 20 наукових праць.

7 квітня 2022 р. під час чергового обстрілу м. Харкова Олександр Корсун загинув. Двоє неповнолітніх дітей залишилися без батька. Українська наука – без талановитого дослідника.

Література:

1. Корсун Олександр Миколайович : особова справа // Архів відділу кадрів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.
2. Під час обстрілу Харкова загинув викладач ХНУ імені Каразіна // NV : Війна. – 10.04.2022. – URL: <https://nv.ua/ukr/kharkiv/harkiv-obstrili-zaginu-vikladach-himfaku-hnu-karashchina-oleksandr-korsun-novini-harkova-50232744.html> (дата звернення: 10.04.2022).

3. Трагічно загинув старший викладач хімічного факультету Олександр Корсун: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 10.04.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/trahichno-zahynuv-starshyi-vykladach-khimichnoho-fakultetu-o/> (дата звернення: 10.04.2022).
4. У Харкові внаслідок обстрілу загинув викладач Каразінського університету [Олександр Корсун] // Суспільне : Новини. – 10.04.2022. – URL: <https://suspilne.media/227256-u-harkovi-vnaslidok-obstrilu-zaginuv-vikladac-karazinskogo-universitetu/> (дата звернення: 10.04.2022).

МЯГКОХЛІБ КОСТЯНТИН БОРИСОВИЧ (28.07.1974–4.03.2022)

Костянтин Мягкохліб народився 28 липня 1974 р. в м. Харкові. З 1981 по 1989 рр. навчався в Харківській середній школі № 58, де отримав неповну середню освіту. Продовжив навчання в Харківському механічному технікумі імені О. О. Морозова, який закінчив у 1993 р. за спеціальністю «інструментальне виробництво».

1993–1999 рр. навчався на машинобудівельному факультеті Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (НТУ «ХПІ»), по закінченні якого отримав диплом спеціаліста і кваліфікацію інженера-механіка.

З 1999 по 2018 рр. працював у відділі надійності та динамічної міцності Інституту проблем машинобудування імені А. М. Підгорного Національної академії наук України. Там пройшов кар'єрний шлях від інженера 2-ї категорії до старшого наукового співробітника.

У 2008 р. К. Б. Мягкохліб захистив кандидатську дисертацію і отримав ступінь кандидата технічних наук за спеціальністю «динаміка та міцність машин».

З 2009 по 2015 рр. вчений працював за сумісництвом на посаді доцента кафедри газогідромеханіки і тепломасообміну НТУ «ХПІ».

З 2018 р. Костянтин Борисович займав посаду доцента кафедри теплофізики, молекулярної фізики та енергоефективності фізико-енергетичного факультету (згодом – Навчально-наукового інституту комп’ютерної фізики та енергетики) Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Був членом ради ННІ комп’ютерної фізики та енергетики, в. о. вченого секретаря кафедри. Працюючи на кафедрі, був співвиконавцем спільної українсько-литовської науково-дослідної роботи.

У січні 2022 р. був обраний на посаду доцента кафедри фізики нетрадиційних енерготехнологій та екології ННІ комп’ютерної фізики та енергетики Каразінського університету.

У науковому доробку вченого близько 100 друкованих праць, серед яких 2 монографії, 6 патентів на винаходи.

Костянтин Мягкохліб загинув 4 березня 2022 р. під час обстрілу Харкова від вибухової травми голови.

Література:

1. Мягкохліб Костянтин Борисович // Архів відділу кадрів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.
2. Костянтин Мягкохліб // Каразінський університет : Віртуальний меморіал пам’яті загиблих у війні з РФ : Каразінці, які загинули під час російсько-української війни у 2022 р. – 4.03.2022. – URL: <https://karazin.ua/universitet/virtualnyi-memorial-pamiati-zahyblykh-u-viini-z-rf/karazintsi-iaki-zahynuly-zakhyshchaiuchy-ukrainu-v-rosiisk/kostiantyn-miahkokhlib/> (дата звернення: 4.03.2022).
3. Мягкохліб Костянтин Борисович // Навчально-науковий інститут комп’ютерної фізики та енергетики : Кафедра теплофізики, молекулярної фізики та енергоефективності / Харків. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. – 2015. – URL: <http://physics-energy.karazin.ua/myagkohlib-kostyantyn-borisovich> (дата звернення: 14.12.2023).
4. Мягкохліб Костянтин Борисович // Національна академія наук України : Історія посадових статусів у НАН України. – 2023. – URL:

<https://www.nas.gov.ua/UA/PersonalSite/Pages/default.aspx?PersonID=00000091>

[39](#) (дата звернення: 14.12.2023).

5. 4 березня 2022 р. під обстрілом у м. Харкові загинув Костянтин Борисович Мягкохліб // Інститут проблем машинобудування ім. А. М. Підгорного / Нац. акад. наук України. – 8.03.2022. – URL: <https://ipmach.kharkov.ua/новини/4-березня-2022-р-під-обстрілом-у-м-харкові-3/> (дата звернення: 14.12.2023).

ХРАПКО ЄВГЕН ВІКТОРОВИЧ (19.09.1984–11.06.2022)

Євген Храпко народився 19 вересня 1984 р. у м. Миколаєві. Після закінчення середньої школи став студентом Миколаївського університету кораблебудування імені адмірала Макарова, де навчався в Навчально-науковому інституті комп'ютерних наук та управління проектами. Закінчивши його в 2007 р. та отримавши кваліфікацію інженера-програміста, деякий час працював за спеціальністю «програмне забезпечення автоматизованих систем».

Коли в 2014 р. на Сході України почалися бойові дії, Євген замислився над тим, чим він може допомогти, і тоді зацікавився питаннями тактичної медицини. Перші навички парамедика він отримав у Харкові. Потім освоїв ледь не всі можливі курси в Україні та добровільно пішов в АТО, щоб, завдяки своїм навичкам, рятувати бійців. Ризикуючи життям, евакуював людей із самих небезпечних місць.

У 2015 р. Євген поїхав на навчання до Литви, де пройшов спеціалізований курс з тактичної медицини. А в 2016 р. вже служив парамедиком у складі ЗСУ. Наступного року став командиром навчального взводу, т. в. о. заступника командира військової частини – планував навчально-бойову підготовку військової частини, облаштовував матеріально-технічну базу, розробляв та впроваджував навчальні програми, посібники, відеоматеріали. А ще співпрацював з іноземними партнерами. Він став

випускником програм підготовки «Combat Medic 68W», «Army Basic Instructor Course», закінчив курси лідерства від збройних сил США для молодших офіцерів медичної служби, де був єдиним представником рядового складу.

У 2017 р. був створений найпотужніший в Україні спеціалізований навчальний центр тактичної медицини № 205 при навчальному центрі ЗСУ «Десна» (в сел. Десна Козелецького району Чернігівської області). За свідченням колег, Євген Храпко, не маючи ні медичної, ні педагогічної освіти, став ядром центру та його ідейним натхненником. Саме завдяки йому почалося системне навчання тактичній медицині у ЗСУ. Євген Вікторович очолив розробку та впровадження якісних навчальних програм з тактичної медицини у ЗСУ – від базового рівня до рівня старшого бойового медика. Євгена Храпко називають «хрещеним батьком» бойових медиків, бо, дякуючи йому, в Україні з'явилася військово-облікова спеціальність «бойовий медик» (або парамедик) та були введені штатні посади для медичного персоналу без медичної освіти.

У 2019 р. Є. Храпко запропонував один із найкращих бізнес-планів своєї ідеї адаптування досвіду тактичної медицини у цивільне життя. Його бізнес-план, базований на досвіді, отриманому впродовж декількох років війни, був представлений на «Програмі з підприємницької діяльності для ветеранів АТО і ООС у Харкові».

З 2021 р. Євген Храпко працював інженером симуляційного центру медичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, де його вміння та знання були потрібні для навчання студентів.

Одночасно в 2021 р. Євген Вікторович став членом команди професійної медичної організації – сертифікованих інструкторів Європейської ради реанімації. Він проводив курси з базових реанімаційних навичок, професійні реанімаційні курси для лікарів та молодшого медичного персоналу.

24 лютого 2022 р., коли почалася повномасштабна війна, Євген Храпко був у службовому відрядженні у Львові. Але вже 25 лютого терміново повернувся до Харкова і відразу пішов до військкомату. Просився на передову,

щоби рятувати бійцям життя. Він отримав призначення в 92-гу окрему механізовану бригаду ЗСУ, де став служити інструктором та бойовим медиком.

У Євгена був позивний «Вайт» («Білий»), а близькі люди називали його «Шестиоким» (бо він носив дві пари окулярів – з діоптріями і зверху тактичні).

За три місяця на передовій бойовий медик здійснив понад 100 виїздів на евакуацію. Сотні людей врятував, тисячі навчив.

Євген Храпка загинув 11 червня 2022 р. поблизу с. Українка (неподалік смт Старий Салтів Харківської області), коли його автомобіль наїхав на міну під час евакуації поранених бійців з-під «нуля».

Указом Президента України № 798/2022 від 23 листопада 2022 р. він був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Указом Президента України № 399/2023 від 8 липня 2023 р. йому було присвоєне звання Героя України (посмертно).

У місті Харкові вулицю Адигейську перейменували на вулицю Євгена Храпка.

Література:

1. Поліщук О. Боровся за кожне життя, але своє зберегти не зміг. Історія програміста, завдяки якому з'явилась спеціальність бойового медика / Оксана Поліщук // Укр. правда. – 20.09.2022. – URL: <https://life.pravda.com.ua/society/2022/09/20/250517/> (дата звернення: 20.09.2023).
2. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 798/2022 від 23 листопада 2022 р. : [орденом «За мужність» III ступеня нагороджено Храпка Євгена Вікторовича, сержанта (посмертно)] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 23.11.2022. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/7982022-44961> (дата звернення: 25.11.2022); Про присвоєння Є. Храпку звання Герой України : Указ Президента України № 399/2023 від 8 липня 2023 р. // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. –

- 8.07.2023. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/3992023-47449> (дата звернення: 8.07.2023).
3. «Ти був взірцем для сотень. Ти врятував тисячі». На передовій загинув парамедик Євген Храпко // Новинарня. – 12.06.2022. – URL: <https://novynarnia.com/2022/06/12/evhen-khrapko-bialy/> (дата звернення: 12.06.2023).
4. Харченко В. Загинув інженер симуляційного центру медичного факультету Євген Храпко: університет співчуває... / Валерія Харченко // Каразінський університет : Новини. – 13.06.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-inzhener-symuliatsiinoho-tsentru-medychnoho-fakultet/> (дата звернення: 13.06.2023).
5. Храпко Євген Вікторович // Вікіпедія. – Востаннє відред. 22.11.2023. – URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Храпко_Євген_Вікторович

СТУДЕНТИ ТА ВИХОВАНЦІ

ІВАЩЕНКО ВОЛОДИМИР ОЛЕКСІЙОВИЧ (7.12.2001–5.11.2022)

Володимир Іващенко народився 7 грудня 2001 р. в м. Харкові. В 2009-му вступив до Харківської середньої школи № 35. Дізнавшись, що у місті є Кадетський корпус, та пройшовши великий конкурс, хлопець навчався 8–9 класи у цьому закладі. Після 2-х років армійської служби став у Кадетці сержантом і командиром взводу, а по закінченню був нагороджений медаллю відмінника.

Продовжив навчання в 35-й школі та закінчив її з похвальною грамотою в 2019 р.

Того ж року вступив до Навчально-наукового інституту енергетики та комп'ютерних технологій при Харківському національному технічному університеті сільського господарства (провчився там півроку, заклавши першу сесію).

І одночасно, у жовтні 2019 р. вступив до Української академії лідерства, де навчання продовжується рік. Цей заклад зацікавив його тим, що, як і Кадетський корпус, гартує волю та стійкість.

У 2020 р. пройшов за конкурсом на факультет комп'ютерних наук Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, де продовжив навчання на 2-му курсі.

Будучи студентом 3-го курсу, у січні 2022 р. влаштувався на роботу в ІТ-компанію AltexSoft. Але встиг попрацювати там менше 2 місяців – почалася повномасштабна війна.

Рятуючи родину від обстрілів, Володимир відвіз матір з молодшими дітьми на захід України (потім вони виїхала за кордон) і спершу продовжив у Львові навчатися і працювати. Але вже 7 березня звільнився з роботи і поїхав до Харкова з другом – вони вирішили зайнятися волонтерством.

Через тиждень після початку волонтерської діяльності юнак дізнався, що у Харкові став діяти рекрутинговий центр для людей без бойового досвіду від полку спеціального призначення «Азов». Відразу записався на навчання і через тиждень тренувань потрапив до спецпідрозділу «Кракен». Отримав розподіл на блок-пост на першій лінії оборони Харкова. І, оскільки у підрозділі були великі проблеми зі спорядженням, його призначили старшим у батальйоні по зв'язкам з волонтерами. Здобувати спорядження допомагали не тільки волонтери, гроші надсилала й велика кількість друзів, і колеги по ІТ-компанії.

Навесні у складі штурмової групи спецпідрозділу «Кракен» Володимир Іващенко брав участь у звільненні багатьох населених пунктів Харківської області.

Наприкінці травня його перевели зі штурмової групи в розвідку. Виконував бойові завдання під час боїв за Харківську область, потім на Донбасі, а восени 2022 р. – знову на Харківському напрямку. Тоді, восени, українська армія звільнила майже всю Харківська область, і ця операція увійшла в історію військової науки.

Підрозділ знову перевели на Донбас, де на Луганському напрямку йшли важкі бої.

5 листопада 2022 р. після бою у селищі Новоселівському Володимир разом з побратимами евакуював поранених до селища Берестове, де медики надавали їм допомогу. Саме по точці евакуації поранених і здійснив ворог мінометний обстріл. Внаслідок чого загинув старший солдат Володимир Іващенко.

Про Володимира Іващенка зроблено передачу на естонському телебаченні, він потрапив на світову виставку про загиблих українських студентів – «Unissued Diplomas» («Невидані дипломи»), з'явилася низка статей про нього, у тому числі на міжнародному сайті «Brave Action Ukraine».

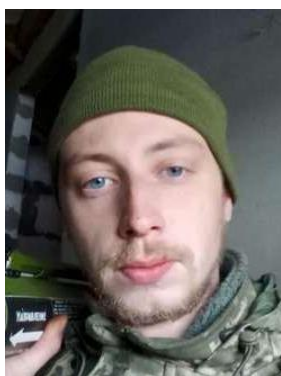
Указом Президента України № 88/2023 від 22.02.2023 20-річний студент-воїн був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Література:

1. Глибицька С. Б. Студент Володимир Іващенко: життя-вчинок / Світлана Глибицька // Майдан : дрогобиц. інтернет-газета. – 7.12.2023. – URL: <http://maydan.drohobych.net/?p=143177&fbclid=IwAR3atBFfTF9oTYRGmmry0YmO-2W0funqnu9yKezMQJmUWcoHpe7dBvoTdGs>; Те саме, у скороч., англ. та укр. мовами: Student Volodymyr Ivashchenko: life-deed = Студент Володимир Іващенко: життя-вчинок // Brave Action Ukraine. Jan. 4, 2024. URL: <https://braveaction.org/stories/student-volodymyr-ivashchenko-life-deed> (дата звернення: 4.01.2024).
2. Загинув, захищаючи Україну, студент факультету комп'ютерних наук Володимир Іващенко: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 10.11.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-student-fakultetu-kompiute/> (дата звернення: 10.11.2022).
3. Володимир Іващенко, 20 // Unissued diploma [= Невидані дипломи] : 24 Feb [2022] – 11 Mar 2023 : In memory of those Ukrainian students whose lives were brutally taken by russian aggression. URL: https://www.unissueddiplomas.org/?pgid=ldugkc8p-3e013467-83ed-4c4c-8d09-ba5716e4b689&fbclid=IwAR22ESq4ig_DOy9s9VQ-agazUDN80aohBvu33POL4bjPVo2jtGzlUnwPOwM (дата звернення: 12.03.2023).
4. Новосьолова Г. Третьюкурсник харківського університету загинув у бою з ворогом : [студент Харків. нац. ун-ту ім. В. Н. Каразіна Володимир Іващенко] / Ганна Новосьолова // Думка. – 11.11.2022. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1668162003-tretokursnik-harkivskogo-universitetu-zagynuv-u-boyu-z-vorogom> (дата звернення: 11.11.2022).

5. Харківський доброволець загинув під час евакуації поранених : На Донбасі загинув харків'янин, випускник Української академії лідерства Володимир Іващенко // Kharkiv Today. – 8.11.2022. – URL: <https://2day.kh.ua/ua/kharkow/kharkivskyy-dobrovolets-zahynuv-pid-chas-evakuatsiyi-poranenykh> (дата звернення: 8.11.2022).

КИПАРЕНКО АРТЕМ ОЛЕКСАНДРОВИЧ (7.04.1998–15.05.2022)

Артем Кипаренко народився 7 квітня 1998 р. в м. Харкові. Вже в 5 років вмів читати, писати й рахувати, тому до школи, Харківській загальноосвітній школі № 158, пішов в 2003 р. Будучи школярем, став артистом Харківського дитячого театру «Сорванці» («Шибеники»). Закінчивши школу в 2014 р., вступив до Харківського медичного коледжу № 1.

Після загибелі друга, Миколи Мельничука, на «Марші гідності» 22 лютого 2015 р.², Артем став рватися на фронт. І як тільки йому виповнилось 18, пішов до військомату. Незважаючи на поганий зір, домігся призначення в зону АТО, служив в 93-й окремій механізованій бригаді. Отримав контузію, згодом – травму спини, після чого довго лікувався.

Продовжив навчання в медичному коледжі і одночасно, оскільки його приваблювала історія, в 2016-му р. вступив на заочне відділення історичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Там він провчився 4 роки.

Згодом захопився ІТ-розробками, займався створенням сайтів.

24 лютого 2022 р., коли почалася повномасштабна війна, зранку пішов до військомату. Отримав призначення у підрозділ «Фрайкор». Мав позивний

² Під час «Маршу гідності», який проходив у Харкові біля Харківського палацу спорту, стався теракт. Загибло четверо людей. Серед них – 15-річний учень Данило Дідик та 18-річний студент Харківської академії міського господарства Микола Мельничук.

«Сокіл». Його підрозділ брав участь у боях за Харків, за відбиття ворога з окупованої частини Харківщини.

Артем Кипаренко загинув 15 травня 2022 р. в боях поблизу села Руські Тишки Харківського району Харківської області.

Мати і бабуся втратили єдиного сина та онука.

Література:

1. Загинув, захищаючи Україну, вихованець історичного факультету Артем Кипаренко: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 11.09.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vykhovanets-istorychnoho-f/> (дата звернення: 11.09.2022).
2. Кипаренко Артем Олександрович : особова справа // Архів навчального відділу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.
3. «Он был очень добрым и душевным Сорванцом». В бою с рашистами погиб артист известного детского театра [Артем Кипаренко] (фото) // GX : новинний портал. – 19.05.2022. – URL: <https://gx.net.ua/ru/obshhestvo/region/on-byl-ochen-dobrym-i-dushevnymsorvancom-v-boyu-s-rashistami-pogib-artist-izvestnogo-detskogo-teatra-foto.html> (дата звернення: 19.05.2022).
4. Терянік Г. Історії війни : Артем Кипаренко, позивний «Сокіл» : Студент університету ім. Каразіна, м. Харків : Перша серія з циклу «Історії війни» : [док. фільм] / Ганна Терянік // Facebook : Ганна Терянік. – 21.12.2022. – URL: https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid02e4sTx3ydDm9R9PZpCpQMvVzCG4cx1DUrnu3CJ9nYzo8tousSh3tPe7RKDq3BqfhX1&id=100001338862301 (дата звернення: 22.12.2022).

КОВАЛЕНКО ОЛЕКСІЙ ЮРІЙОВИЧ (9.02.1988 – березень 2022)

Олексій Коваленко народився 9 лютого 1988 р. в сел. Куп'янськ-Вузловий Куп'янського району Харківської області. 1995 р. пішов до 1-го класу Куп'янської гімназії № 3. Успішно навчався з усіх предметів.

2005 р., після закінчення гімназії, Олексій вступив на факультет психології Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. 2010 р. він закінчив університет, отримавши диплом спеціаліста та здобувши кваліфікацію психолога та викладача.

Згодом О. Коваленко став військовослужбовцем Державної прикордонної служби України. Був сержантом, пізніше – головним сержантом.

Після початку повномасштабної війни брав участь в боях з російськими окупантами. Загинув у березні 2022 р. під час ракетного удару по місцю дислокації підрозділу в Харківській області.

Указом Президента України № 672/2022 від 28 верес. 2022 р. головний сержант Державної прикордонної служби України Коваленко Олексій Юрійович був нагороджений медаллю «Захиснику Вітчизни» (посмертно).

Література:

1. Загинув, захищаючи Україну, випускник факультету психології Олексій Коваленко: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 21.02.2024. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknyk-fakultetu-psykho/> (дата звернення: 21.02.2024).
2. Коваленко Олексій Юрійович : особова справа // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Опис справ випускників-спеціалістів денної форми навчання (бюджет) факультету психології ХНУ імені В. Н. Каразіна 2010 року. Од. зб. 9496.

3. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 672/2022 від 28 верес. 2022 р. : [медаллю «Захиснику Вітчизни» нагороджено головного сержанта Державної прикордонної служби України Коваленка Олексія Юрійовича посмертно] // Верховна Рада України : Законодавство України. – 28.09.2022. – URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/672/2022#Text> (дата звернення: 28.09.2022).

ЛУЧКО ІВАН ОЛЕКСІЙОВИЧ (10.09.2002–11.09.2022)

Іван Лучко народився 10 вересня 2002 р. у с. Жовте П'ятихатського району Дніпропетровської області. 2017 р. закінчив Жовтянську загальноосвітню школу. 2017–2019 рр. навчався на економічному факультеті Криворізького обласного ліцею-інтернату для сільської молоді.

Закінчивши ліцей-інтернат, у 2019 р. вступив на історичний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, спеціалізувався на кафедрі історії України.

Іван навчався на 3 курсі та підробляв баристою у кав'ярні, коли у лютому 2022 р. почалася повномасштабна війна. Юнак добровольцем пішов до лав ЗСУ та перевівся з денної на заочну форму навчання.

Боець служив мінометником у спецпідрозділі «Кракен». Мав позивний «Буль». Брав участь у боях у Харківській, Луганській та Донецьких областях.

Іван Лучко загинув 11 вересня 2022 р. під час контрнаступу в Харківській області, на Балаклійському напрямку.

Йому тільки-но виповнилося 20 років.

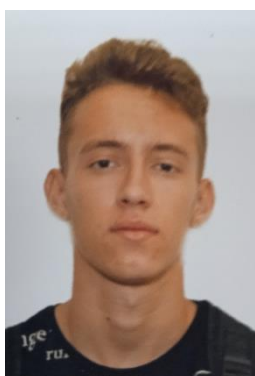
Література:

1. Дев'ятеро бійців «Кракену» загинули на Харківщині під час контрнаступу : [серед загиблих – боець «Буль», Лучко Іван Олексійович] // Kharkiv Today. – 22.09.2022. – URL: <https://2day.kh.ua/ua/kharkow/devyatero-biytsiv-krakenu-zahynuly-na-kharkivshchyni-pid-chas-kontrnastupu> (дата звернення: 22.09.2022).
2. Загинув, виконуючи свій військовий обов'язок у лавах ЗСУ, студент історичного факультету Іван Лучко // Каразінський університет : Новини. – 15.09.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-vykonuiuchy-svii-viiskovyi-oboviazok-u-lavakh-zsu-1/> (дата звернення: 15.09.2022).
3. Іщук І. На фронті загинули боець «Кракена» та терборони : [боець «Кракена», студент іст. ф-ту Каразін. ун-ту Іван Лучко та боець тероборони

Харкова Михайло Ліхолет] / Олена Іщук // Status Quo. – 15.09.2022. – URL: <https://www.sq.com.ua/ukr/novini/15.09.2022/na-fronti-zaginuli-bojec-krakena-ta-terboroni> (дата звернення: 15.09.2022).

4. Куліченко І. На фронті загинув студент Каразінського університету Іван Лучко / Ірина Куліченко // Харьков. известия. – 15.09.2022. – URL: <https://izvestia.kharkov.ua/obshchestvo/na-fronti-zahynuv-student-karazinskoho-universytetu-ivan-luchko/> (дата звернення: 15.09.2022).
5. Лучко Іван Олексійович : особова справа // Архів навчального відділу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

ПАВЛЕНКО ВАДИМ ВАСИЛЬОВИЧ (22.04.2002–7.03.2022)

Вадим Павленко народився 22 квітня 2002 р. у с. Чистоводівка Ізюмського району Харківської області. 2019 р. закінчив Чистоводівський навчально-виховний комплекс. Того ж року вступив до Навчально-наукового інституту екології Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

Коли почалася повномасштабна війна, юнак був студентом 3-го курсу. Через пандемію коронавірусу тривало дистанційне навчання.

У той час село Чистоводівка, де мешкав Вадим, нещадно бомбили окупанти і захопили його, як і навколишні села, в перші дні війни. Росіяни також безперервно обстрілювали Ізюм і вели жорстокі бої, щоби заволодіти містом. Вони не давали можливості зробити «зелений коридор» для евакуації цивільного населення, контролювали виїзди на Харків і на Слов'янськ.

При спробі виїхати з Ізюму 7 березня 2022 р. Вадим Павленко і його батько загинули від обстрілу.

Вадиму було 19 років.

Література:

1. Намагався виїхати з Ізюма: окупанти вбили харківського студента з батьком : [про загибель від обстрілу студента Харків. нац. ун-ту ім. В. Н. Каразіна Вадима Павленка] // NV : Війна. – 29.03.2022. – URL: <https://nv.ua/ukr/kharkiv/zaginuiv-student-harkivskogo-nacionalnogo-universitetu-novini-harkova-50229327.html> (дата звернення: 29.03.2022).
2. Павленко Вадим Васильович : особова справа // Архів навчального відділу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.
3. Студент університету Каразіна загинув разом з батьком під час евакуації з Ізюма : [третьокурсник Навч.-наук. ін-ту екології Харків. нац. ун-ту ім. В. Н. Каразіна Вадим Павленко] // 057 : сайт міста Харкова. – 29.03.2022. – URL: <https://www.057.ua/news/3360552/student-universitetu-karazina-zaginuiv-razom-z-batkom-pid-cas-evakuacii-z-izuma> (дата звернення: 29.03.2022).
4. Трагічно загинув студент 3 курсу Вадим Павленко: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 29.03.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/trahichno-zahynuv-student-3-kursu-vadym-pavlenko-universyte/> (дата звернення: 29.03.2022).
5. Цьомик Г. Харківський студент [Вадим Павленко] із батьком загинули під час виїзду з Ізюма / Ганна Цьомик // Суспільне : Новини. – 29.03.2022. – URL: <https://rest.suspilne.media/222837-harkivskij-student-iz-batkom-zaginuli-pid-cas-viizdu-z-izuma/> (дата звернення: 29.03.2022).

ШУМАЄВ ЄГОР ВОЛОДИМИРОВИЧ (8.12.2002–14.12.2022)

Єгор Шумаєв народився 8 грудня 2002 р. у м. Краматорську Донецької області. Навчався у Краматорської загальноосвітній школі № 10. Під час навчання відвідував театральний гурток у Школі мистецтв, займався спортом.

У 2020 р., після закінчення школи, вступив на факультет геології, географії, рекреації і туризму Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Будучи студентом 2-го курсу, у жовтні 2021 р. Єгор взяв активну участь у VIII Всеукраїнському конгресі Спілки молодих географів України «Закарпаття – рекреаційна колицка України». Згодом пройшов співбесіду і відбір на стажування у Туреччині, куди мав поїхати навесні 2022 р.

Але цим планам не судилося збутися. У перші дні повномасштабної військової агресії студент 2-го курсу, 19-річний Єгор знаходився у гуртожитку в Харкові. Його мати і брат – у Краматорську. Юнак організував укриття в коридорах гуртожитку і пішов добровольцем до лав Харківської територіальної оборони. Він став стрільцем 120-го окремого батальйону територіальної оборони 113-ї бригади ТрО м. Харкова (згодом – у складі ЗСУ), мав позивний «Шум». Перший місяць війни разом з побратимами боронив Харків, потім півтора місяця воював в Харківській області.

3 травня 2022 р. боєць воював у складі військової частини А 7286, захищав рідний йому Донбас. За високий професіоналізм і зразкове виконання обов'язків військовослужбовця солдат Шумаєв був нагороджений почесною відзнакою «За мужність та відвагу» та відзнакою «За службу державі».

У свій 20-й день народження Єгор знаходився в окопах під Бахмутом. Через два дні, 10 грудня 2022 р., під час виконання бойового завдання він отримав важке осколкове поранення голови та був доставлений у госпіталь Дніпра. Університетська спільнота оголосила збір коштів на допомогу

лікування бійця, але отримані поранення виявилися несумісними з життям. Єгор Шумаєв помер 14 грудня 2022 р., не приходячи до тями.

Поховали молодого воїна на Алеї Слави у рідному Краматорську.

23 грудня 2022 р. на засіданні Вченої ради факультету геології, географії, рекреації і туризму було ухвалене рішення «Про присвоєння аудиторії № 5-66 факультету геології, географії, рекреації і туризму Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна імені Єгора Шумаєва».

Указом Президента України № 470/2023 від 4 серпня 2023 р. солдат Шумаєв Єгор Володимирович був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Література:

1. Аудиторію факультету геології, географії, рекреації і туризму названо на честь загиблого студента-добровольця Єгора Шумаєва // Каразінський університет : Новини. – 27.12.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/audytoriiu-fakultetu-heolohii-heohrafii-rekreatsii-i-nbsp/> (дата звернення: 27.12.2022).
2. Від важкого поранення помер студент факультету геології, географії, рекреації і туризму Єгор Шумаєв // Каразінський університет : Новини. – 15.12.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/vid-vazhkoho-poranennia-pomer-student-fakultetu-heolohii-he/>
3. Малиновский А. Меморіал героїв: краматорець Єгор Шумаєв загинув, захищаючи рідну Донеччину / Антон Малиновский // Східний проект. – 20.06.2023. – URL: <https://vp.donetsk.ua/gorod-region/gorod/114090-memorial-gerojiv-kramatorets-egor-shumaev-zagynuv-zakhishchayuchi-ridnu-donechchinu> (дата звернення: 12.09.2022).
4. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 470/2023 від 4 серпня 2023 року : [солдата Шумаєва Єгора Володимировича нагороджено орденом «За мужність» III ступеня (посмертно)] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 4.08.2023. – URL:

<https://www.president.gov.ua/documents/4702023-47693> (дата звернення: 12.09.2022).

5. Солодовнік М. Помер поранений на війні студент Каразінського університету [Єгор Шумаєв] / Марія Солодовнік // Суспільне : Новини. – 15.12.2022. – URL: <https://suspilne.media/339352-pomer-poranenij-na-vijni-student-karazinskogo-universitetu/> (дата звернення: 15.12.2022).

ЯНКОВСЬКИЙ ОЛЕГ ВОЛОДИМИРОВИЧ (1.06.1976–1.03.2022)

Олег Янковський народився 1 червня 1976 р. у с. Пилипи-Хребтіївські Новоушицького району Хмельницької області. Згодом родина переїхала до смт Вільшани Харківського району Харківської області, де у місцевій школі хлопчик отримав неповну середню освіту.

У 1994 р. юнак закінчив Харківське середнє професійно-технічне училище № 6, отримавши професію слюсаря-інструментальника третього розряду та працював за спеціальністю.

Коли в 2014 р. почалися бойові дії на Сході України, Олег брав участь у боях в зоні АТО.

2017 р., вже у зрілому віці, вступив на заочне відділення факультету геології, географії, рекреації та туризму Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Як відповідальну і авторитетну людину та чудового організатора його обрали старостою групи.

На початку повномасштабної війни Олег був на 5-му курсі. Оскільки він вже мав бойовий досвід, то відразу прийшов до лав Харківської територіальної оборони. Його призначили командиром відділення 2-го стрілецького взводу 1-ї стрілецької роти.

1 березня 2022 р. Олег Янковський, який разом з побратимами героїчно захищав Харків, загинув від отриманих поранень.

Указом Президента України № 229/2022 від 11 квітня 2022 р. старший солдат Янковський Олег Володимирович був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (по смертно).

Література:

1. Пішов із життя студент факультету геології, географії, рекреації і туризму, учасник АТО Олег Янковський: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 6.03.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/pishov-iz-zhyttia-student-fakultetu-heolohii-heohrafii-rek/> (дата звернення: 6.03.2022).
2. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 229/2022 від 11 квіт. 2022 р. : [старшого солдата Янковського Олега Володимировича нагороджено орденом «За мужність» III ступеня (по смертно)] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 11.04.2022. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/2292022-42089> (дата звернення: 9.12.2022).
3. Учасник АТО загинув у боях за Харків : [студент заоч. від-ня ф-ту геології, географії, рекреації та туризму Каразін. ун-ту Олег Янковський] // Kharkiv Today. – 6.03.2022. – URL: <https://2day.kh.ua/ua/kharkow/uchasnyk-ato-zahynuv-u-boyakh-za-kharkiv> (дата звернення: 6.03.2022).
4. Янковський Олег Володимирович // Архів навчального відділу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.
5. Янковський Олег Володимирович // Вікіпедія : вільна енцикл. – Востан. ред. 13.04.2022. – URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Янковський_Олег_Володимирович (дата звернення: 9.12.2022).

ВИПУСКНИКИ

БОРОДАВКА АРТЕМ ЄВГЕНОВИЧ (18.09.1982–15.05.2022)

Артем Бородавка народився 18 вересня 1982 р. в м. Пенза (Російська Федерація). Згодом родина переїхала до Харкова. Хлопець навчався в Харківському багатопрофільному лицейі № 89, який закінчив у 1999 р. з похвальною грамотою. В 11-му класі став переможцем VII Всеукраїнського турніру юних фізиків (1999), міжнародного математичного конкурсу «Кенгуру-99».

У тому ж 1999 р. вступив на механіко-математичний факультет Харківського державного університету (нині – факультет математики і інформатики Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна) на спеціальність «Інформаційні, управляючі системи та технології». Будучи студентом, став переможцем XVIII Всеукраїнського турніру юних фізиків. У 2003 р. захистив диплом бакалавра з відзнакою, в 2004 р. – диплом спеціаліста з відзнакою. 2004–2006 рр. навчався в аспірантурі при механіко-математичному факультеті.

Працював в ІТ-сфері, перед початком війни – в компанії «Аквелон». Займався фрісбі – видом спорту з літаючим диском, виступав за харківські клуби «Полювання», потім – «Fusion». Як волонтер брав участь в організації змагань, розробці спортивної документації.

З перших тижнів повномасштабного вторгнення Артем пішов служити в територіальну оборону Харкова. Потрапив до 227-го окремого батальйону Окремої бригади сил ТрО м. Харкова, що згодом став підрозділом ЗСУ. Мав позивний «Музикант» (оскільки грав на гітарі).

15 травня 2022 р., під час боїв за визволення Харківщини, Артем Бородавка загинув разом з чотирма побратимами: вони потрапили під артилерійський обстріл між смт Старий Салтів та с. Ізбицьким.

Наступного дня батальон відзвітував Президенту України, що бійці вийшли до державного кордону.

Військового поховали у м. Марганці Дніпропетровської області, де він мешкав останнім часом.

Указом Президента України № 366/2022 від 24 травня 2022 р. молодшого лейтенанта Бородавку Артема Євгеновича було нагороджено орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Література:

1. Андрус К. У Марганці проведуть в останню путь Героя [Артема Бородавку] (фото) / Катерина Андрус // Nikopol News. – 20.05.2022. – URL: <https://nikopol.nikopolnews.net/rajon/na-vijni-z-rosiieju-zaginuiv-meshkanec-margancya-foto/> (дата звернення: 20.05.2022).
2. Бородавка Артем Євгенович // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Опис справ випускників магістратури денної форми навчання (бюджет) механіко-математичного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2004 року. Од. зб. 2275.
3. Загинув, захищаючи Україну, випускник факультету математики і інформатики Артем Бородавка: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 24.06.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknyk-fakultetu-matema/> (дата звернення: 24.06.2022).
4. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 366/2022 від 24 трав. 2022 р. : [молодшого лейтенанта Бородавку Артема Євгеновича нагороджено орденом «За мужність» III ступеня (посмертно)] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 24.05.2022. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/3702022-42637> (дата звернення: 22.06.2022).
5. Цьомик Г. У боях за Харківщину загинув 39-річний харківський спортсмен : [Артем Бородавка займався фрісбі, грав за харків. клуб «Полювання»,

потім – «Fusion»] / Ганна Цьомик // Суспільне : Новини. – 22.06.2022. –
URL: <https://suspilne.media/252943-u-boah-za-harkivsinu-zagynuv-39-ricnij-harkivskij-sportsmen/> (дата звернення: 22.06.2022).

ГЕМА (КУЛИК) ІННА ОЛЕКСАНДРІВНА (2.01.1991–3.04.2022)

Інна Гема народилася 2 січня 1991 р. в м. Харкові. З 1998 по 2008 рр. навчалася в Харківському університетському ліцеї, який закінчила зі срібною медаллю.

У 2008 р. вступила на біологічний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, по закінченні якого в 2013 р. отримала диплом магістра з відзнакою.

З першого курсу виникли почуття між Інною і її однокурсником Володимиром Куликом, за якого вона згодом вийшла заміж. У них народилося двоє дітей – хлопчик та дівчинка.

Після початку повномасштабної війни Інна з родиною знаходилися в Харкові. 3 квітня 2022 р. вона з дітьми і своєю матір'ю гуляли неподалік свого будинку. В результаті обстрілу житлового кварталу Інна Кулик загинула. Двоє її дітей отримали поранення голови: син 4-х років – ковзаюче осколкове поранення (був накладений шов довжиною 8 см), дочка 3-х років – важке осколкове поранення, внаслідок чого у стані коми вона потрапила в реанімацію; мати Інни також була поранена і разом з онуками доставлена до лікарні.

Маленькі діти залишилися з батьком.

Література:

1. Гема Інна Олександрівна // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Опис справ випускників магістратури денної форми навчання (бюджет) біологічного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2013 року. Од. зб. 3325.

2. Після обстрілу Харкова загинула випускниця університету Каразіна [Інна Гема (Кулик)], її донька у реанімації // Суспільне : Новини. – 4.04.2022. – URL: <https://suspilne.media/225199-pisla-obstrilu-harkova-zaginula-vipusknica-universitetu-karazina-ii-donka-u-reanimacii/> (дата звернення: 4.04.2022).
3. Трагічно загинула випускниця біологічного факультету Інна (Гема) Кулик: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 5.12.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/trahichno-zahynula-vypusknysia-biologichnoho-fakultetu-inna/> (дата звернення: 5.12.2022).

ГУСАРОВ ОЛЕКСІЙ АНАТОЛІЙОВИЧ (6.10.1976 – травень 2022)

Олексій Гусаров народився 6 жовтня 1976 р. у с. Борки Чугуєвського району Харківської області. Навчався в Харківському університетському ліцеї, який закінчив у 1993 р.

Того ж року вступив на економічний факультет Харківського державного університету (нині – Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна) і закінчив його в 1999 р. Здобув кваліфікацію спеціаліста за спеціальністю «економічне і соціальне планування». Працював у фінансових установах Харкова на різних посадах.

У 2014 р., після вторгнення російських військ на територію України, долучився до лав ЗСУ, брав участь у боях в зоні АТО.

Коли у лютому 2022 р. почалася повномасштабна війна, Олексій знову став на захист Вітчизни. Під час служби, Указом Президента України № 278/2022 від 25 квітня 2022 р., за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені в захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, солдат Гусаров Олексій Анатолійович був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

Достеменно не відома точна дата його загибелі. Про те, що він загинув у травні 2022 р., в Каразінському університеті стало відомо лише на початку січня 2023 р. Виявилося, що після його нагородження у квітні 2022 р., через місяць, а саме 22 травня 2022 р. Указом Президента України № 358/2022 Олексій Гусаров був нагороджений орденом «За мужність» II ступеня – посмертно.

Література:

1. Давидова Ю. У боях з окупантами загинули шестеро захисників з Харківщини : доповнено : 3 січня стало відомо про загибель шести захисників у боротьбі з рос. загарбниками. Серед них – адвокат [Федір Панфьоров] та випускник екон. ф-ту Каразін. ун-ту [Олексій Гусаров] / Юлія Давидова // Суспільне : Новини. – 3.01.2023. – URL: <https://suspilne.media/351786-u-boah-z-okupantami-zaginuli-troe-zahisnikiv-z-harkivsini/>
2. Загинув, захищаючи Україну, випускник економічного факультету Олексій Гусаров: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 3.01.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyschchaiuchy-ukrainu-vypusknyk-ekonomichnoho-fa-1/>
3. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 278/2022 від 25 квіт. 2022 р. : [солдата Гусарова Олексія Анатолійовича нагороджено орденом «За мужність» III ступеня] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 25.04.2022. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/2782022-42285> (дата звернення: 4.07.2022).
4. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 358/2022 від 22 трав. 2022 р. : [солдата Гусарова Олексія Анатолійовича нагороджено орденом «За мужність» II ступеня (посмертно)] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 22.05.2022. – URL:

<https://www.president.gov.ua/documents/3582022-42625> (дата звернення: 25.07.2022).

ЗАЇКОВСЬКИЙ СЕРГІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ (2.07.1994–24.03.2022)

Сергій Заїковський народився 2 липня 1944 р. в с.м.т. Драбів Драбівського району (нині – Золотоніського району) Черкаської області. Навчався у Драбівській загальноосвітній школі, яку закінчив у 2012 р.

Того ж року вступив на історичний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Спеціалізувався на кафедрі історії стародавнього світу та середніх віків. У 2016 р. захистив диплом бакалавра. Став навчатися і в магістратурі, але наприкінці навчального року, в травні 2017 р., за його власним бажанням, був відрахований.

Сергій переїхав до Києва, де долучився до культурно-освітнього проекту «Пломінь». Його лекції збирали сотні слухачів. Також писав статті для ЗМІ та брав численні інтерв'ю в українських дослідників стосовно питань індоєвропеїстики, порівняльного релігієзнавства, історії політичних рухів 1920-30-х і повоєнних правих рухів у Європі.

Працював редактором і перекладачем книжок видавництва «Пломінь» та «Nuovi Arditi». Долучився до молодіжної організації «Авангард», де, завдяки своїй ерудиції, став ідеологічним наставником побратимів.

У 2021 р. працював головним редактором «Вістника» Авангарду (назва наслідує «Вістник» Дмитра Донцова). Встиг підготувати матеріали до двох перших випусків; перший вийшов друком за тиждень до початку повномасштабної війни.

У тому ж 2021 р. вступив до добровольчого підрозділу «Фрайкор», у складі якого як кулеметник брав участь у бойових діях на Донбасі.

У день повномасштабного вторгнення росіян, 24 лютого 2022 р., Сергій разом із побратимами з «Авангарду» став до лав тероборони та захищав Київ від окупантів. Був 2-м номером у протитанковому розрахунку протитанкового взводу 1-го батальйону окремого полку спеціального призначення ЗСУ «Азов».

Сергій Заїковський загинув 24 березня 2022 р. під час контрнаступу української армії на Київщині – в танковому бою біля с. Лук'янівка Таращанського району Київської області.

Указом Президента України № 394/2022 від 6 червня 2022 р. Заїковського Сергія Олександровича, публіциста, історика та перекладача, нагороджено орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Література:

1. Випускник Каразінського університету [Сергій Заїковський] загинув у бою з російською армією // Суспільне : Новини. – 26.03.2022. – URL: <https://suspilne.media/221841-vipusknik-karazinskogo-universitetu-zaginuuv-u-bou-z-rosijskou-armieu/> (дата звернення: 26.03.2022).
2. Заїковський Сергій Олександрович : особова справа // Архів навчального відділу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.
3. Заїковський Сергій Олександрович // Вікіпедія. – Остан. ред. 21.05.2023. – URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Заїковський_Сергій_Олександрович (дата звернення: 12.12.2023).
4. Президент у День журналіста вручив державні нагороди працівникам медіа та членам родин загиблих журналістів : [орденом «За мужність» III ступеня посмертно нагороджено публіциста, історика, перекладача Сергія Заїковського] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 6.06.2022. – URL: <https://www.president.gov.ua/news/prezident-u-den-zhurnalista-vruchiv-derzhavni-nagorodi-praci-75641> (дата звернення: 10.09.2022).
5. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 394/2022 від 6 черв. 2022 р. : [орденом «За мужність» III ступеня

нагороджено публіциста, історика та перекладача Заїковського Сергія Олександровича (помертно)] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 6.06.2022. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/3942022-42773> (дата звернення: 10.09.2022).

ЗАМАНОВ МИКОЛА В'ЯЧЕСЛАВОВИЧ (22.03.1984–17.07.2022)

Микола Заманов народився 22 березня 1984 р. у смт Коктебель (нині входить у міський округ м. Феодосії, Автономна Республіка Крим). З 1991 по 2001 рр. навчався у Феодосійському фізико-математичному ліцеї.

По закінченні ліцею вступив на фізико-технічний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. В 2007 р. отримав диплом магістра прикладної фізики за спеціальністю «експериментальна ядерна фізика та фізика плазми».

Того ж року почав працювати у Національному науковому центрі «Харківський фізико-технічний інститут» Національної академії наук України (ХФТІ) на посаді інженера-дослідника, згодом – молодшого наукового співробітника. Основними напрямками його наукової діяльності були фізика плазми та керований термоядерний синтез, зокрема, експериментальні дослідження створення та нагрівання високотемпературної плазми у стелараторах «Ураган» Інституту фізики плазми ХФТІ.

У 2013 р. ХФТІ подав на конкурс проєктів науково-дослідних робіт молодих учених НАН України роботу М. Заманова «Удосконалення нових методів надвисокочастотної діагностики плазми, заснованих на використанні двухполяризаційної інтерферометрії та багаточастотної рефлектометрії», яка перемогла в цьому конкурсі.

З 2016 по 2019 рр. Микола В'ячеславович працював молодшим науковим співробітником лабораторії вакуумно-плазмових процесів ХФТІ, з 2019 по 2022 рр. – лабораторії діагностика плазми ХФТІ.

У вересні 2018 р. вступив до аспірантури Інституту фізики плазми ХФТІ та восени 2022 р. мусив захищати кандидатську дисертацію. У його науковому доробку – близько 40 робіт у провідних закордонних та вітчизняних фахових наукових виданнях, що входять до міжнародних наукометричних баз.

Після початку повномасштабної війни та масованих обстрілів Харкова, особливо селища П'ятихатки, де знаходиться його інститут і де він мешкав з родиною, науковець переїхав з дружиною та двома дітьми до родичів у смт Печеніги (Чугуєвський район Харківської області). Він сподівався, що там родині буде безпечніше, ніж у великому місті.

Микола Заманов загинув 17 липня 2022 р. від ворожого артилерійського обстрілу смт Печеніги. Доля його не уберігла. Обірвався науковий шлях молодого талановитого вченого. Двоє дітей залишилися без батька.

Література:

1. Заманов Микола В'ячеславович // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Опис справ випускників магістратури денної форми навчання (бюджет) фізико-технічного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2007 року. Од. зб. 5385.
2. Микола Заманов // Каразінський університет : Віртуальний меморіал пам'яті загиблих у війні з РФ : Каразінці, які загинули під час російсько-української війни у 2022–2023 роках. – 13.09.2023. – URL: <https://karazin.ua/universitet/virtualnyi-memorial-pamiati-zahyblykh-u-viini-z-rf/karazintsi-iaki-zahynuly-zakhyshchaiuchy-ukrainu-v-rosiisk/mykola-zamanov/> (дата звернення: 13.09.2023).
3. Заманов Микола В'ячеславович (22.03.1984–18.07.2022) // Національна академія наук України. – 2023. – URL: <https://www.nas.gov.ua/UA/PersonalSite/Statuses/Pages/default.aspx?PersonID=000028105> (дата звернення: 12.12.2023).

4. Трагічно загинув випускник ННІ «Фізико-технічний факультет» Микола Заманов: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 13.09.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/trahichno-zahynuv-vypusknyk-nni-laquo-fizyko-tekhnichnyi-fa/> (дата звернення: 13.09.2023).

КОМАРЬ АРТЕМ ОЛЕКСАНДРОВИЧ (24.06.1999–27.02.2022)

Артем Комарь народився 24 червня 1999 р. у с/мт Солоницівка Дергачівського (нині – Харківського) району Харківської області. 2016 р. закінчив Солоницівський колегіум.

У тому ж році вступив на факультет іноземних мов Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. В 2020 р. отримав диплом бакалавра за освітньою програмою «мова і література та переклад (англійська)».

У студентські роки юнак грав в університетському театрі та співав у хорі. Пізніше утворив з друзями гурт Airwalkers. Був музично обдарований, грав на гітарі та бас-гітарі, співав, писав музику.

Після закінчення університету Артем пішов працювати перекладачем у бюро перекладів «Філін», де, завдяки своїй сумлінності та відповідальності, швидко досягнув високого професійного рівня. Але встиг попрацювати лише 1,5 року – почалася повномасштабна війна.

Відразу, 24 лютого 2022 р., юнак вступив добровольцем до лав Харківської територіальної оборони.

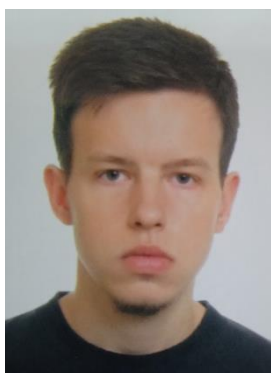
Артем Комарь загинув на 3-й день війни, 27 лютого 2022 р. в боях за Харків.

Література:

1. Комарь Артем Олександрович : особова справа // Архів навчального відділу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

2. Пішов із життя випускник університету, боєць територіальної оборони Артем Комарь: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 28.02.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/pishov-iz-zhyttia-vypusknik-universytetu-boiets-terytorialn/> (дата звернення: 28.02.2022).
3. У Харкові внаслідок нападу Росії загинув випускник Каразінського [Артем Комарь] та студент політеху [Дмитро Попов] (фото) // Діло : Харьков. – 28.02.2022. – URL: <https://kh.depo.ua/ukr/kh/u-kharkovi-vnaslidok-napadu-rosii-zagynuv-vipusknik-karazinskogo-ta-student-politekhu-foto-202202281430108> (дата звернення: 28.02.2022).

КОРСУНСЬКИЙ РУСТАМ МЕХДИ ОГЛИ (17.08.1998–7.07.2022)

Рустам Корсунський народився 17 серпня 1998 р. в м. Харкові. У 2015 р. закінчив Височанський ліцей № 1.

Того ж року вступив до Харківського навчально-наукового інституту Державного вищого навчального закладу «Університет банківської справи», де у 2019 р. отримав диплом бакалавра.

У зв'язку з припиненням діяльності Університету банківської справи в 2020 р., Рустам, як і інші студенти, був переведений до Навчально-наукового інституту «Каразінський банківський інститут» при Харківському національному університеті імені В. Н. Каразіна. Саме тут наприкінці 2021 р. юнак закінчив магістратуру за спеціальністю «менеджмент». Але отримати диплом магістра не встиг.

Від початку повномасштабної війни Рустам встав на захист Вітчизни. Брав участь у боях за звільнення окупованих територій Харківщини.

7 липня 2022 р. разом з побратимами потрапив під обстріл неподалік с. Коробочкине Чугуївського району Харківської області. Від отриманих поранень Рустам Корсунський помер у Харківському військовому госпіталі.

Література:

1. Випускник харківського вишу загинув на війні : [Рустам Корсунський, випускник ННІ «Банківський інститут» при Каразін. ун-ті] // Kharkiv Today. – 10.07.2022. – URL: <https://2day.kh.ua/ua/kharkow/vypusknyk-kharkivskoho-vyshu-zahynuv-na-viyni> (дата звернення: 10.07.2022).
2. Дихман А. У боях під Харковом загинув випускник Каразінського [Рустам Корсунський]: він так і не встиг забрати диплом магістра / Аліна Дихман // Status Quo. – 10.07.2022. – URL: <https://www.sq.com.ua/ukr/novini/10.07.2022/u-boyax-pid-xarkovom-zagynuv-vipusknik-karazinskogo-vin-tak-i-ne-vstig-zabrati-diplom-magistra> (дата звернення: 10.07.2022).
3. Корсунський Рустам Мехди огли // Архів навчального відділу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.
4. Мороз М. Загинув, захищаючи Україну, випускник Навчально-наукового інституту «Каразінський банківський інститут» Рустам Корсунський: університет співчуває... / Маргарита Мороз // Каразінський університет : Новини. – 9.07.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknyk-navchalno-naukov/> (дата звернення: 9.07.2022).

КРАСИЛЬНИКОВ БОРИС ВОЛОДИМИРОВИЧ

(28.04.1963 – вересень 2022)

Борис Красильников народився 28 квітня 1963 р. в м. Харкові. 1980 р. закінчив Харківську середню школу № 127.

У 2006 р. вступив на заочне відділення юридичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. В 2013 р. отримав диплом магістра за спеціальністю «правознавство».

Однокурсники згадують його як щирого, відкритого, наполегливого, відповідального студента. Він здобув ступінь магістра права вже у зрілому віці, тому дуже пишався цією освітою.

Після отримання диплому Борис Володимирович працював за спеціальністю у нотаріальному бюро.

Коли почалася повномасштабна війна, добровольцем пішов на фронт.

Борис Красильников загинув при звільненні Харківщини у вересні 2022 р. Точна дата загибелі поки що невідома. Воїн-юрист отримав осколкове поранення, не сумісне з життям. Диплом університету, пробитий уламком, був при ньому.

Література:

1. Загинув, захищаючи Україну, випускник юридичного факультету Борис Красильников: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 15.09.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknyk-iurydychnoho-fak/> (дата звернення: 15.09.2022).
2. Красильников Борис Володимирович // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Опис справ випускників магістратури заочної форми навчання (бюджет) юридичного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2013 року. Од. зб. 2501.

3. На війні загинув випускник харківського університету : [випускник юрид. ф-ту Харків. нац. ун-ту ім. В. Н. Каразіна Борис Красильников] // Kharkiv Today. – 16.09.2022. – URL: <https://2day.kh.ua/ua/kharkow/na-viyni-zahynuv-vypusknik-kharkivskoho-universytetu-2> (дата звернення: 16.09.2022).
4. Новосьолова Г. На фронті загинув юрист із Харкова : Випускник Харків. нац. ун-ту ім. [В. Н.]Каразіна Борис Красильников загинув, захищаючи рідне місто / Ганна Новосьолова // Думка. – 16.09.2022. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1663316840-na-fronti-zagynuv-yurist-iz-harkova> (дата звернення: 16.09.2022).

КРАСОВСЬКИЙ ЮРІЙ ВАЛЕРІЙОВИЧ (27.10.1982–25.03.2022)

Юрій Валерійович Красовський народився 27 жовтня 1982 р. в м. Харкові. З 1990 по 2000 рр. навчався у Харківській загальноосвітній школі № 152. Після закінчення школи пішов працювати.

Захоплювався футболом, став членом фанатської спільноти харківського «Металіста», згодом – членом АФС (Азіатська конфедерація футболу). Мав позивний «Артек» – цей позивний залишиться у нього, коли він стане військовим.

2004 р. брав участь у Помаранчевій революції в Києві, 2014 р. – активну участь в Євромайдані в Харкові.

У 2015 р. став учасником АТО в складі 131-го окремого розвідувального батальйону, у 2016 р. – сержантом-гранатометником спецпідрозділу «Азов».

У 2016 р., не припиняючи військової служби, вступив на заочне відділення історичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Спеціалізувався на кафедрі історії України. В 2021 р. закінчив університет, отримавши диплом бакалавра.

З 2015 по 2021 рр., за сумлінне виконання військових обов'язків під час бойових дій на Донбасі, Юрій Красовський був нагороджений медалями «За

оборону Маріуполя» та «За визволення Донбасу», «Хрестом Розвідника», нагрудним знаком «Учасник АТО», почесною грамотою та грамотою Верховної Ради України «За вагомий особистий внесок у справу захисту державного суверенітету та територіальної цілісності України».

Коли в 2022 р. почалася повномасштабна війна, Юрій Валерійович вивіз дружину і сина у безпечне місце, після чого, як і більшість харківських ультрас, взяв до рук зброю. Доеднався до лав 226-го батальйону ТрО м. Харкова, який згодом увійшов до спецпідрозділу «Кракен».

Юрій Красовський загинув 25 березня 2022 р., під час визволення від окупантів с. Вільхівка на Харківщині.

Посмертно був нагороджений медаллю «За бойові заслуги» – відзнакою Головного управління розвідки Міністерства оборони України.

На будівлі Харківського ліцею № 152 (у минулому – школа № 152) у серпні 2023 р. була встановлена меморіальна дошка пам'яті Юрія Красовського.

Література:

1. Загинув, захищаючи Україну, випускник історичного факультету Каразінського університету Юрій Красовський: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 27.03.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknik-istorychnoho-fak-1/> (дата звернення: 27.03.2022).
2. Красовський Юрій Валерійович // Архів навчального відділу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.
3. Юрій «Артек» Красовський : [некролог] // Трибуна Героїв. – 25.03.2023. – URL: <https://www.standsofheroes.com/tribuna-geroev/yuriy-artek-krasovskiy> (дата звернення: 12.12.2023).
4. Новосьолова Г. На фасадах харківських ліцеїв відкрили меморіальні дошки загиблим випускникам-героям : [на будівлі Харків. ліцею № 152 з'явилася дошка пам'яті Юрія Красовського] / Ганна Новосьолова // Думка. – 30.08.2023. – URL: <https://dumka.media/ukr/suspilstvo/1693393608-na->

[fasadah-harkivskih-litseyiv-vidkrili-memorialni-doshki-zagiblim-vipusknikam-geroyam](https://www.youtube.com/watch?v=Qdfk2kJpvE4) (дата звернення: 30.08.2023).

5. Пам'яті Юрія «Артека» Красовського – фаната «Металіста» (Харків) // Youtube : Трибуна Героїв. – 27.10.2023. – URL: <https://www.youtube.com/watch?v=Qdfk2kJpvE4> (дата звернення: 12.12.2023).

КРИМСАЛЮК РОМАН ЮРІЙОВИЧ (17.05.1986–13.12.2022)

Роман Кримсалюк народився 17 травня 1986 р. в м. Чугуєві. Навчався в Іванівській загальноосвітній школі (с. Іванівка Чугуївського району Харківської області), яку закінчив у 2004 р. Під час навчання був багаторазовим переможцем олімпіад з фізики від Малої академії наук, стипендіатом благодійного дитячого фонду «Берег надії».

У 2004 р. вступив на фізичний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Спеціалізувався на кафедрі астрономії та космічної інформатики. 2009 р. отримав диплом магістра.

Здобувши вищу освіту, працював вчителем Малинівського опорного ліцею № 1 (сmt Малинівка Чугуївського району), де викладав фізику, астрономію та інформатику. Вихованці Романа Юрійовича стали переможцями обласного етапу Малої академії наук, різноманітних олімпіад. Вчитель зробив вагомий внесок і у матеріально-технічне забезпечення навчально-виховного процесу ліцею.

У перший день повномасштабної війни Роман Юрійович добровольцем пішов на захист Вітчизни. Він долучився до лав ЗСУ, де був навідником, згодом – старшим навідником 1-го мінометного розрахунку 3-го мінометного взводу мінометної батареї військової частини А 7291. Мав позивний «Фізик».

Роман Кримсалюк загинув 13 грудня 2022 р. у с. Площанка Сватівського району Луганської області.

Указом Президента України № 262/2023 від 5 травня 2023 р. солдат Кримсальок Роман Юрійович був нагороджений орденом «За мужність» III ступеню (посмертно).

У серпні 2023 р. рішенням Чугуївської районної військової адміністрації Роману Кримсальоку посмертно присвоєно звання «Почесний громадянин Чугуївського району».

У тому ж місяці на фасаді Малинівського ліцею № 1 було встановлено меморіальну дошку вчителю-воїну.

Література:

1. Гаєвська А. На Харківщині увічнили пам'ять вчителя фізики, який загинув у боях з окупантами : [на фасаді Малинівського ліцею № 1 встановили меморіальну дошку вчителю Роману Кримсальоку] / Аліна Гаєвська // Думка. – 27.08.2023. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1693129198-na-harkivshchini-uvichni-pam-yat-vchitelya-fiziki-yakiy-zaginu-u-boyah-z-okupantami> (дата звернення: 27.08.2023).
2. Загинув, захищаючи Україну, випускник фізичного факультету Роман Кримсальок: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 17.12.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknik-fizychnoho-fakul/> (дата звернення: 17.12.2022).
3. Кримсальок Роман Юрійович // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Опис справ випускників магістратури денної форми навчання (бюджет) фізичного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2009 року. Од. зб. 7647.
4. Роману Кримсальоку з Малинівки посмертно присвоєно звання «Почесний громадянин Чугуївського району» // Чугуївська районна військова адміністрація. – 10.08.2023. – URL: <https://chuhuiv-rda.gov.ua/news/1691695713/> (дата звернення: 10.08.2023).
5. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 262/2023 від 5 трав. 2023 р. : [орденом «За мужність» III ступеня

нагороджено солдата Кримсалюка Романа Юрійовича (помертньо)] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 5.05. 2023. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/2622023-46681> (дата звернення: 12.06.2023).

ЛЕСЮТА МИХАЙЛО ВАЛЕРІЙОВИЧ (7.01.1997–11.12.2022)

Михайло Лесюта народився 7 січня 1997 р. в с. Дягова Менського району Чернігівської області. У 2014 р. закінчив Дягівську загальноосвітню школу.

Того ж року вступив до Навчально-наукового інституту «Фізико-технічний факультет» Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. В 2019 р. отримав диплом магістра за спеціальністю «прикладна фізика та наноматеріали».

Під час навчання в магістратурі підробляв на одному з підприємств у м. Дергачах Харківської області. Після закінчення університету жив з батьками у рідному селі, займався сільським господарством.

У вересні 2022 р. юнак долучився до лав ЗСУ. Служив оператором-радіотелефоністом розвідувального відділення військової частини А 1815.

Михайло Лесюта загинув 11 грудня 2022 р. під час виконання бойового завдання біля села Нескучне Волноваського району Донецької області.

Був похований на кладовищі у рідному селі.

Література:

1. Лесюта Михайло Валерійович : особова справа // Архів навчального відділу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.
2. Менська громада провела в останню путь солдата Михайла Лесюту // Gorod.cn.ua : портал Чернигова. – 23.12.2022. – URL: https://m.gorod.cn.ua/news_139470.html (дата звернення: 23.12.2022).

3. Новосьолова Г. Випускник Харківського університету [імені В. Н. Каразіна Михайло Лесюта] загинув на Донбасі / Ганна Новосьолова // Думка. – 3.01.2023. – URL: <https://dumka.media/ukr/war/1672827643-vipusknik-harkivskogo-universitetu-zagynuv-na-donbasi> (дата звернення: 3.01.2023).
4. Рекун К. На Чернігівщині попрощалися із бійцем, який загинув на Донбасі – [випускником Каразін. ун-ту Михайлом Лесютою] / Ксенія Рекун // Суспільне : Новини. – 4.01.2023. – URL: <https://suspilne.media/345046-na-chernigivsini-poprosalisa-iz-bijcem-akij-zagynuv-na-donbasi/> (дата звернення: 4.01.2023).
5. Харченко В. Загинув, захищаючи Україну, випускник ННІ «Фізико-технічний факультет» Михайло Лесюта: університет співчуває... / Валерія Харченко // Каразінський університет : Новини. – 3.01.2023. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknyk-nni-laquo-fizyk/> (дата звернення: 3.01.2023).

ЛІСНИЙ ВЛАС ВОЛОДИМИРОВИЧ (24.01.1989–5.09.2022)

Влас Лісний народився в Німеччині, в м. Веймар, у родині військового. Згодом сім'я переїхала в Україну: спочатку до Вінниці, потім – до Харкова. В 2006 р. хлопець закінчив Харківську загальноосвітню школу № 96.

Ще будучи школярем, почав працювати. Займався ремонтами: клеїв шпалери, тинькував. Отримавши середню освіти, вирішив вдосконалити свої знання в галузі будівництва.

2006 р. вступив до Національного університету будівництва та архітектури (НУБА) на спеціальність «теплогазопостачання, вентиляції і використання теплових вторинних енергоресурсів». По закінченні НУБА в 2011 р. отримав кваліфікацію інженера-будівельника та диплом спеціаліста.

Деякий час працював у Центральному проектному інституті, потім повернувся до будівельних робіт, став прорабом.

Незабаром юнака зацікавили ІТ-технології, і в 2012 р. він закінчив кількомісячні навчальні курси при ІТ-компанії NIX Solutions. У цій компанії він спробував себе у різних сферах діяльності – як аналітик, продакт-менеджер, тестувальник, але вирішив, що його шлях – це бути проджект-менеджером. На цій посаді він працював у кількох ІТ-компаніях. Останньою за часом (вже у 2021 р.) була ІТ-компанія Wirex R&D, де згодом він став доменним координатором.

2013 р. Влас одружився і разом із жінкою відкрив приватну школу німецької мови, де викладала дружина, а він був інвестором і організатором (зробив сайт школи, рекламу та ін.). Згодом, знайшовши більше приміщення, подружжя відкрило також маленьку кав'ярню для учнів та інших відвідувачів.

У тому ж 2013 р. чоловік брав участь у Харківському Євромайдані. А в 2014 р., коли в Харкові ворожі сили намагалися захопити обласну держадміністрацію, був серед її захисників (йому, як і декільком товаришам, сепаратисти проломили голову).

У 2013–2015 рр. Влас Лісний отримав другу вищу освіту на заочному відділенні соціологічного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, де спеціалізувався на кафедрі медіакомунікацій. Вважав, що вміння комунікувати йому знадобиться в його роботі.

Наступні роки життя у подружжя майже налагодилося: Влас опановував ІТ-сферу, гарно заробляв, школа та кав'ярня працювали, дружина Вікторія в 2020 р. народила дочку.

Але 24 лютого 2022 р. почалася повномасштабна війна. Влас відвіз вагітну дружину і маленьку дочку на захід країни, де вони змогли виїхати за кордон. А сам пішов до військомату в Чернівцях. 5 березня вступив до лав ЗСУ, і після нетривалого навчання, наприкінці березня, його підрозділ вже воював на Донецькому напрямку.

Влас Лісний служив зв'язківцем та головним техніком у 68-й окремій егерській бригаді імені Олекси Довбуша. Обрав собі позивний «Йоль» – на честь донечки, яку назвали Йоландою. Через три місяці після початку служби отримав звання молодшого сержанта ЗСУ.

На початку серпня 2022 р. дружина народила другу дочку, в якій виявився синдром Дауна. Вікторія Лісна згадує: «Влас сприйняв цю новину як належне. Він готувався підтримувати здоров'я дитини, знайшов різні програми, прочитав, що такі діти при правильній терапії можуть навіть вчитися в університетах. Чоловік не сприймав хворобу як проблему».

Через місяць, у ніч на 5 вересня 2022 р., Влас Лісний загинув разом з 13-ма побратимами з їхнього підрозділу внаслідок влучання в його групу російської ракети.

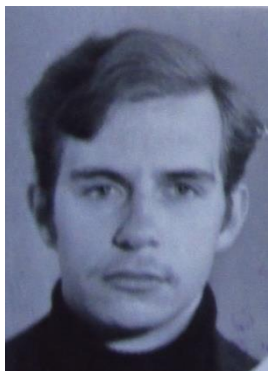
Маленькі дочки залишилися без батьківського піклування. Талановита людина пішла у засвіти.

Література:

1. [Бурдіна Е.] «Від самого досвіту повітря в нас просякнуте порохом». Історія Власа Лісного з Wirex R&D, який загинув на війні з росіянами /

- Eleonora Burdina [Елеонора Бурдіна] // DOU : стрічка. – 31.10.2022. – URL: https://dou.ua/lenta/articles/vlas-lisnii-obituary/?from=recent&fbclid=IwAR2i_bpnxLgCdrqFZ1vhlLJtpNLizmoSNqNEJ3Ay_maQiCq04sRZbnSgVM0 (дата звернення: 31.10.2022).
2. Коваль А. На Донбасі загинув 33-річний зв'язківець з Харкова Влас Лісний. «Ми з ним ніколи не сварилися, бо це було неможливо»: Разом із побратимами боєць потрапив під ракетний обстріл / Анастасія Коваль // Експрес. – 1.01.2023. – URL: https://expres.online/zhittevi-istorii/na-donbasi-zaginuiv-33-richniy-zvyazkivets-z-kharkova-vlas-lisniy-mi-z-nim-nikoli-ne-svarilisya-bo-tse-bulo-nemozhливо?fbclid=IwAR2l5bI6qS-Q5WDNsKBEJYct5XrLKiSTveozo-bAd738GudQeEOIz_DdbGY (дата звернення: 1.01.2023).
3. Влас Лісний // Каразінський університет: Віртуальний меморіал пам'яті загиблих у війні з РФ. – [15.09.2022]. – URL: <https://karazin.ua/universitet/virtualnyi-memorial-pamiati-zahyblykh-u-viini-z-rf/karazintsi-iaki-zahynuly-zakhyshchaiuchy-ukrainu-v-rosiisk/vlas-lisnyi/> (дата звернення: 15.09.2022).
4. На фронті загинув доменний координатор Wirex R&D Влас Лісний // Dou : Новини. – 9.09.2022. – URL: <https://dou.ua/lenta/news/vlas-lisny-died-in-the-war/> (дата звернення: 9.09.2022).
5. Цьомик Г. На війні загинув випускник Харківського університету [Влас Лісний] / Ганна Цьомик // Суспільне : Новини. – 9.09.2022. – URL: <https://suspilne.media/279961-na-vijni-zaginuiv-vipusknik-harkivskogo-universitetu/> (дата звернення: 9.09.2022).

МУЗИКА ВАЛЕРІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ (19.08.1963–8.03.2022)

Валерій Музика народився 19 серпня 1963 р. в м. Архангельську (Російська Федерація) у родині військового. Згодом сім'я переїхала до м. Харкова. В 1980 р. хлопець закінчив Харківську середню школу № 129.

Мріяв стати військовим, як батько, але через поганий зір не зміг потрапити до військового училища. Тому вирішив стати військовим перекладачем.

У 1980 р. влаштувався на роботу лаборантом лінгафонної лабораторії факультету іноземних мов Харківського державного університету імені О. М. Горького (нині – Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна), де працював один рік.

У 1981 р. вступив на факультет іноземних мов ХДУ імені О. М. Горького, який закінчив у 1986 р. за спеціальністю «перекладач німецької мови».

1986–1989 рр. проходив службу в армії як військовий перекладач в Німеччині.

Потім працював перекладачем у різних організаціях.

Коли в 2014 р. почалися військові дії на Донбасі, чоловік знову пішов служити військовим перекладачем. У 2015 р. був перекладачем для іноземних спостерігачів в зоні проведення АТО. У 2017 р. підписав контракт із ЗСУ, став заступником командира взводу з морально-психологічного забезпечення в 93-й окремій механізованій бригаді. У 2020 р. призначений командиром взводу 2-ї механізованої роти 1-ї механізованого батальйону 53-ї окремої механізованої бригади ЗСУ. Воював під Мар'їнкою та Волновахою (Донецька область).

Валерій Музика загинув в ніч з 8 на 9 травня 2022 р. в бою навколо м. Волноваха через мінно-вибухову травму голови.

Література:

1. Музика Валерій Володимирович // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Опис справ випускників денної форми навчання факультету іноземних мов Харківського державного університету імені О. М. Горького 1986 року. Од. зб. 3753.
2. На війні загинули двоє випускників харківського університету : [Валерій Музика та Микита Ситник, випускники ф-ту інозем. мов Харків. нац. ун-ту ім. В. Н. Каразіна] // Kharkiv Today. – 7.04.2022. – URL: <https://2day.kh.ua/ua/kharkow/na-viyni-zahynuly-dvoye-vypusknikiv-kharkivskoho-universytetu>
3. Харченко В. Загинув, захищаючи Україну, випускник факультету іноземних мов університету Валерій Музика: університет співчуває... / Валерія Харченко // Каразінський університет : Новини. – 6.04.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknik-fakultetu-inozem/>

ПРОСКУРІН ЄВГЕН ЄВГЕНОВИЧ (21.04.1996–16.04.2022)

Євген Прокурін народився 21 квітня 1996 р. в м. Харкові. В 2003 р. вступив до Харківської спеціалізованої школи № 3 з поглибленим вивченням англійської мови. У 9-му класі був переможцем районного етапу Всеукраїнської учнівської олімпіади з англійської мови. Закінчив школу в 2013 р. з похвальною грамотою.

Того ж року вступив на філологічний факультет (відділення прикладної лінгвістики) Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Закінчив університет у 2017 р., отримавши диплом бакалавра.

Отримавши вищу освіту, займався видавничою діяльністю.

З початком повномасштабної війни в 2022 р. з Харкова не виїжджав, став волонтером.

Євген Прокурін загинув 16 квітня 2022 р. під час обстрілу Харкова.

Харківські ЗМІ сповістили, що Євген загинув у свій день народження, 21 квітня. Але, за свідченням його сестри Тетяни у коментарях до повідомлення, він загинув на кілька днів раніше, і йому тепер назавжди 25 років.

Література:

1. Випускник Каразінського університету загинув від обстрілу РФ у свій день народження : [випускник від-ня приклад. лінгвістики філол. ф-ту Каразін. ун-ту, волонтер Євген Прокурін] // Суспільне : Новини. – 22.04.2022. – URL: <https://suspilne.media/231731-vipusknik-karazinskogo-universitetu-zagynuv-vid-obstrilu-rf-u-svij-den-narodzenna/> (дата звернення: 22.04.2022).
2. Красникова С. 21 апреля в свой день рождения от обстрела погиб волонтер Евгений Прокурин / София Красникова // Об'єктив. – 22.04.2022. – URL: <https://www.objectiv.tv/objectively/2022/04/22/21-aprelya-v-svoj-den-rozhdenie-pogib-vypusknik-karazinskogo-universiteta-volonter-evgenij-proskurin/> (дата звернення: 22.04.2022).

3. Проскурін Євген Євгенович // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Опис справ випускників бакалаврату денної форми навчання (бюджет) філологічного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2017 року. Од. зб. 5743.
4. Трагічно загинув випускник філологічного факультету, волонтер Євген Проскурін: університет співчуває... // Каразінський університет : офіц. сайт. – 22.04.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/trahichno-zahynuv-vypuskyk-filolohichnoho-fakultetu-volont/> (дата звернення: 22.04.2022).

РІЦ ТАРАС ОЛЕКСАНДРОВИЧ (9.02.1991–8.09.2022)

Тарас Ріц народився 9 лютого 1991 р. в Харкові. 2008 р. закінчив Харківський приватний навчально-виховний комплекс «Бізнес-гімназія» зі срібною медаллю.

Того ж року вступив на економічний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, де вчився за спеціальністю «менеджмент організацій та адміністрування». У студентські роки їздив у США за програмою Work and Travel. Працював на Алясці. Захоплювався музикою, був бас-гітаристом у музичному гурті. Після закінчення магістратури в 2013 р. займався бізнесом.

У квітні 2022 р. був призваний до лав ЗСУ. Служив командиром інженерно-саперного взводу 1-го ударно-штурмового батальйону 80-ї окремої десантно-штурмової бригади. Мав звання молодшого лейтенанта ЗСУ. Брав участь у бойових діях на Донбасі, на Харківщині.

Життя бійця обірвалося на початку Харківської наступальної операції восени 2022 р. Тарас Ріц помер 8 серпня 2022 р. від важких поранень, отриманих під час звільнення м. Балаклії Харківської області.

Література:

1. Загинув, захищаючи Україну, випускник економічного факультету Тарас Ріц: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. –

- 21.09.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusnyk-ekonomichnoho-fa/> (дата звернення: 21.09.2022).
2. Під час звільнення Балаклії загинув випускник харківського університету : [випускник екон. ф-ту Каразін. ун-ту Тарас Ріц] // Kharkiv Today. – 21.09.2022. – URL: <https://2day.kh.ua/ua/kharkow/pid-chas-zvlnennya-balakliyi-zahynuv-vypusnyk-kharkivskoho-universytetu> (дата звернення: 21.09.2022).
3. Ріц Тарас Олександрович // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Опис справ випускників магістратури денної форми навчання (бюджет) економічного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2013 року. Од. зб. 3653.
4. Тарас Ріц // Платформа пам'яті Меморіал : Загиблі у війні Росії проти України. – 2022. – URL: <https://www.victims.memorial/people/taras-ric> (дата звернення: 26.12.2023).
5. Солодовнік М. Під час звільнення Балаклії загинув випускник Каразінського університету [Тарас Ріц] / Марія Солодовнік // Суспільне : Новини. – 21.09.2022. – URL: <https://suspilne.media/284142-pid-cas-zvlnenna-balaklii-zagynuv-vipusnik-karazinskogo-universitetu/> (дата звернення: 21.09.2022).

САВКО ВІТАЛІЙ ЮРІЙОВИЧ (11.11.1998–2.08.2022)

Віталій Савко народився 11 листопада 1998 р. в с. Надлак Новоархангельського району Кіровоградської області. В 2004 р. 5-річним хлопчиком пішов до 1-го класу Шевченківської спеціалізованої загальноосвітньої школи-інтернат з поглибленим вивченням предметів гуманітарно-естетичного профілю (у с. Шевченкове Звенигородського району Черкаської області).

По закінченні школи в 2015 р. вступив на філософській факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, де навчався на відділенні культурології. В 2019 р. отримав диплом бакалавра.

Закінчивши університет, працював ріелтером у Києві.

Коли наприкінці лютого 2022 р. почалася повномасштабна війна, пішов захищати Батьківщину від російської навали. Служив стрільцем 1-го стрілецького відділення 2-го стрілецького взводу 1-ї стрілецької роти в/ч А 7374 ЗСУ. Воював на Донецькому напрямку.

25 липня Віталій Савко перебував на спостережному пункті «Едельвейс» поблизу с. Покровське Бахмутського району Донецької області. Внаслідок обстрілу він отримав важкі поранення і був доставлений до військово-медичного центру східного регіону м. Дніпра. Лікарі боролися за його життя, але врятувати бійця не вдалося – 2 серпня 2022 р. 24-річний воїн помер.

Указом Президента України № 588/2023 від 25 вересня 2023 р. солдат Савко Віталій Юрійович був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Література:

1. Загинув, захищаючи Україну, випускник філософського факультету Віталій Савко: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 4.08.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknyk-filosofskoho-fak/> (дата звернення: 4.08.2022).

2. Куліченко І. На фронті загинув випускник Каразінського університета Віталій Савко / Ірина Куліченко // Харьков. известия. – 4.08.2022. – URL: <https://izvestia.kharkov.ua/obshchestvo/na-fronti-zahynuv-vypusknyk-karazinskoho-universyteta-vitalij-savko/> (дата звернення: 4.08.2022).
3. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 588/2023 від 25 вересня 2023 року : [орденом «За мужність» III ступеня нагороджено солдата Савка Віталія Юрійовича (помертно)] // Президент України Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 25.09.2023. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/5882023-48197> (дата звернення: 25.09.2023).
4. Савко Віталій Юрійович // Архів навчального відділу Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.
5. У госпіталі помер 24-річний воїн із Кіровоградщини [Віталій Савко] // Гречка : інформ. портал Кіровоградщини. – 4.08.2022. – URL: <https://gre4ka.info/suspilstvo/70480-u-hospitali-pomer-24-richnyi-voyn-iz-kirovohradshchyny> (дата звернення: 4.08.2022).

СИТНИК МИКИТА ВОЛОДИМИРОВИЧ (4.03.1995–3.04.2022)

Микита Ситник народився 4 березня 1995 р. в Харкові. У півторарічному віці він втратив матір, і батько виховував хлопчика самостійно. В 2012 р. Микита закінчив Харківську загальноосвітню школу № 131.

Того ж року юнак вступив на факультет іноземних мов Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, де спеціалізувався за напрямком «англійська мова та література, переклад». У 2016 р. отримав диплом бакалавра.

Після закінчення університету служив офіцером-психологом, брав участь в Антитерористичній операції та Операції об'єднаних сил на Донбасі.

Згодом служив офіцером-психологом Житомирського міського центру соціальних служб, старшим лейтенантом 132-го окремого розвідувального батальйону військової частини А 2298 десантно-штурмових військ ЗСУ. 132-й ОРБ з 2021 р. дислокувався в Житомирі.

З початку повномасштабного російського вторгнення Микита Ситник перебував на передовій в Житомирській області.

Саме тут 3 квітня 2022 р., внаслідок авіаудару по командно-спостережному посту ЗСУ, де Микита Ситник виконував бойове завдання, він помер від важкого поранення.

Доставити загиблого героя у Харків не було змоги, і бійця поховали на Смолянському кладовищі у Житомирі. Батько, який сам виростив сина-воїна, проводжав його в останню путь.

Указом Президента України № 348/2022 від 18 травня 2022 р. старший лейтенант Ситник Микита Володимирович був нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно).

У серпні 2023 р. на фасаді Харківського ліцею № 131 (у минулому – школа № 131) було відкрито меморіальну дошку вихованцю школи, військовослужбовцю Микиті Ситнику.

Література:

1. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 348/2022 від 18 трав. 2022 р. : [орденом Богдана Хмельницького III ступеня нагороджено старшого лейтенанта Ситника Микиту Володимировича (посмертно)] // Президент України : Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 18.05.2022. – URL: <https://www.president.gov.ua/documents/3482022-42589> (дата звернення: 18.05.2022).
2. Ситник Микита Володимирович : особова справа // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Опис справ випускників бакалаврата денної форми навчання (контракт) факультету іноземних мов ХНУ імені В. Н. Каразіна 2016 року. Од. зб. 5366.
3. Ситник Микита Володимирович // Вікіпедія. – Остан. ред. 23 лют. 2023. – URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B8%D1%82%D0%BD%D0%B8%D0%BA_%D0%9C%D0%B8%D0%BA%D0%B8%D1%82%D0%B0_%D0%92%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D0%BC%D0%B8%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87?fbclid=IwAR2m9uAsTAXkn42v8ofiA-Fgf-jxSpMng9cEzzEQA3B1tOcdOJdeMv_EO2g (дата звернення: 26.03.2023).
4. Харченко В. Загинув, захищаючи Україну, випускник факультету іноземних мов університету Микита Ситник: університет співчуває... / Валерія Харченко // Каразінський університет : Новини. – 6.04.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknik-fakultetu-inozem-1/> (дата звернення: 6.04.2022).
5. Цьомик Г. У Харкові відкрили меморіальну дошку військовому Микиті Ситнику : [на фасаді ліцею № 131] / Ганна Цьомик // Суспільне : Новини. – 29.08.2023. – URL: <https://suspilne.media/561063-u-harkovi-vidkrili-memorialnu-dosku-vijskovomu-mikiti-sitniku/> (дата звернення: 29.08.2023).

СТЕПАНОВ ОЛЕГ ЮРІЙОВИЧ (3.07.1976–17.06.2022)

Олег Степанов народився 3 червня 1976 р. в м. Харкові. В 1993 р. закінчив середню школу № 129.

З 1993 по 1999 рр. навчався на геолого-географічному факультеті Харківського державного університету (нині – факультет геології, географії, рекреації і туризму Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна). По його закінченні отримав диплом спеціаліста і кваліфікацію геолога.

Працював в Українському науково-дослідному інституті природних газів. Став завідуючим лабораторії літофізичних досліджень, комплексної лабораторії дослідження керну в УкрНДІгаз.

З 2013 р. був учасником Революції Гідності, а з 2014 р., коли почалися бойові дії на Донбасі, пішов на фронт добровольцем. Там він побував в оточенні під Іловайськом, звідки дивом вийшов сам та виніс пораненого побратима.

Згодом Олег займався військовою підготовкою бійців, ділився бойовим досвідом, регулярно брав участь у військових зборах.

З першого дня російської навали в лютому 2022 р. встав на захист Харкова. Служив старшим солдатом 92-ї окремої механізованої бригади імені кошового отамана Івана Сірка. Мав позивний «Стів» (Stiv Vits – таким був його нікнейм серед друзів, який на фронті став позивним).

На початку червня 2022 р. за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, старший солдат Степанов Олег Юрійович отримав орден «За мужність» III ступеню.

Майже через 2 тижня, 17 червня 2022 р. військовий загинув у боях за звільнення Харківської області біля р. Сіверський Донець.

Його згадують як талановиту, креативну людину, фаната своєї справи, чудовим батьком трьох дітей. Тепер вони залишилися сиротами.

Література:

1. Богдан О. «Для мене він завжди живий»: військовий про загиблого побратима з Харкова : [відеосюжет] / Оксана Богдан, Антон Калита // Суспільне : Харків. – 30.08.2022. – URL: https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=I_mf7UZ_2X8 (дата звернення: 20.12.2023).
2. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 381/2022 від 1 червня 2022 р. : [старшого солдата Степанова Олега Юрійовича нагороджено орденом «За мужність» III ступеня] // Президент України : Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 1.06.2022. – URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/381/2022#Text> (дата звернення: 20.12.2023).
3. Степанов Олег Юрійович // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Опис справ випускників денної форми навчання геолого-географічного факультету Харківського державного університету 1999 року. Од. зб. 7079.
4. У боях за Харків загинув випускник університету, завідувач лабораторії літофізичних досліджень Українського науково-дослідного інституту [природних газів] Олег Степанов: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 24.06.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/u-nbsp-boiakh-za-nbsp-kharkiv-zahynuv-vypusknuk-universytetu/> (дата звернення: 24.06.2022).
5. У боях за Харків загинув науковець та батько трьох дітей [Олег Степанов] // Суспільне : Новини. – 23.06.2022. – URL: <https://suspilne.media/253466-u-boah-za-harkiv-zagynuv-naukovec-ta-batko-troh-ditej/> (дата звернення: 23.06.2022).

ЧАБАН ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСАНДРОВИЧ (17.08.1987–20.07.2022)

Олександр Чабан народився 17 серпня 1987 р. в м. Краматорськ Донецької області. Отримавши неповну середню освіту, навчався у вищому професійному училищі № 14 м. Краматорська, закінчив його у 2005 р.

Працював у компанії ООО СКТБ «Гідромодуль», на Новокраматорському машинобудівному заводі. Проходив військову службу у лавах ЗСУ.

2007 р. вступив на відділення політології соціологічного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. З 2009 по 2013 р. був головою Студентського наукового товариства Каразинського університету, лідером студентського самоврядування в університеті – його обирали студентським ректором.

На 3-му курсі створив студентську родину, згодом народилася дочка.

Під час навчання закінчив військову кафедру і отримав звання молодшого лейтенанта.

2011 р. захистив диплом бакалавра з відзнакою, 2012 р. – магістра з відзнакою; здобув кваліфікацію політолога, викладача суспільно-політичних дисциплін.

2012 р. вступив до аспірантури при кафедрі політології. Одночасно почав займатися підприємницькою діяльністю.

Коли в 2014 р. на Донбасі почалися бойові дії, як лейтенант був призваний до зони АТО. Мав позивний «Філософ».

Після успішної служби Олександр повернувся до цивільного життя: відкрив підприємство по виробництву товарів для тварин.

Здобув другу вищу освіту (вже військову): закінчив Національну академію сухопутних військ імені Петра Сагайдачного.

Брав участь у політичному житті Харкова: балотувався в депутати міської ради, працював помічником депутата Харківської обласної ради Галини Куц.

Коли у лютому 2022 р. почалося повномасштабне російське вторгнення, знову вступив до лав ЗСУ. Був старшим лейтенантом 92-ї окремої механізованої бригади імені кошового отамана Івана Сірка. Група під його командуванням підбила декілька ворожих танків.

20 липня 2022 р. неподалік від села Гракове Чугуївського району Харківської області Олександр Чабан разом із побратимами потрапив під ворожий обстріл. Прикриваючи своїм тілом товариша, він отримав смертельне поранення.

Указом Президента України № 562/2022 від 5 серпня 2022 року старший лейтенант Чабан Олександр Олександрович був нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно).

Харків втратив майбутнього політика та організатора, дочка – турботливого батька.

Література:

1. Дихман А. На війні загинув помічник харківського депутата [Олександр Чабан]. Він прикрив своїм тілом побратима / Аліна Дихман // Status Quo. – 22.07.2022. – URL: <https://www.sq.com.ua/ukr/novini/22.07.2022/na-viini-zaginuiv-pomicnik-xarkivskogo-deputata-vin-prikriv-svoyim-tilom-pobratima> (дата звернення: 22.07.2022).
2. Загинув, захищаючи Україну, випускник соціологічного факультету Олександр Чабан: університет співчуває... // Каразінський університет : Новини. – 21.07.2022. – URL: <https://karazin.ua/news/zahynuv-zakhyshchaiuchy-ukrainu-vypusknyk-sotsiologichnoho/> (дата звернення: 21.07.2022).
3. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 562/2022 від 5 серп. 2022 р. : [орденом Богдана Хмельницького III ступеня нагороджено старшого лейтенанта Чабана Олександра Олександровича (посмертно)] // Президент України : Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 5.08.2022. – URL:

<https://www.president.gov.ua/documents/5622022-43541> (дата звернення: 12.09.2022).

4. Чабан Олександр Олександрович : особова справа // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Опис справ випускників магістратури денної форми навчання соціологічного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2012 року. Од. зб. 2279.
5. Чабан Олександр Олександрович // Вікіпедія : вільна енцикл. – Остан. ред. 16.09.2023. – URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Чабан_Олександр_Олександрович (дата звернення: 25.09.2023).

ШАПОВАЛ ДМИТРО ВІКТОРОВИЧ (22.11.1991–19.07.2022)

Дмитро Шаповал народився 22 листопада 1991 р. в с. Ківшарівка Куп'янського району Харківської області. В 1998 р. вступив до Вовчанської гімназії № 1. Під час навчання в школі три роки поспіль був переможцем районних олімпіад з історії, випускником Школи юних істориків (м. Харків), брав участь в секції «Історичне краєзнавство» Малої академії наук.

У 2008 р., після закінчення гімназії з золотою медаллю, юнак вступив на історичний факультет Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Був активним студентом, брав участь у наукових конференціях, археологічних експедиціях від кафедри історії стародавнього світу та середніх віків, досліджував суспільство періоду Римської імперії. У студентські роки, закінчивши військову кафедру, отримав звання молодшого лейтенанта. В 2012 р. захистив диплом бакалавра з відзнакою, у 2013 р. – диплом магістра з відзнакою.

Після закінчення університету Дмитро працював у сфері туризму та готельного бізнесу. Був шеф-координатором відділу гідів «Чорнобиль тур», одним зі спікерів-експертів школи готельного бізнесу «Michelle» в Києві.

Також працював фізіогномістом – одним із консультантів та ведучим фізіогномічних практикумів «United Physiognomics Center».

На початку повномасштабної війни, у березні 2022 р. Дмитро вступив до лав ЗСУ. Після проходження навчання був розподілений в десантно-штурмові війська, призначений заступником командира розвідувальної роти з морально-психологічного забезпечення.

Дмитро Шаповал загинув 19 липня 2022 р. під час виконання бойового завдання на Херсонському напрямку.

У воїна залишилися дружина і мати. Під час загибелі сина мати знаходилася у рідному селі, яке на той час було окуповане.

Указом Президента України № 735/2022 від 25 жовтня 2022 р. лейтенант Шаповал Дмитро Вікторович був нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно).

Література:

1. Загинув випускник факультету Дмитро Шаповал // Харківський національний університет імені Василя Назаровича Каразіна : Історичний факультет : Новини. – 19.07.2022. – URL: http://history.karazin.ua/news/1665-dmytro-shapoval-in-memoria?fbclid=IwAR03dKca3V_uTitLBJRFnzRUpPEDB_qL6LX14iWmzZkyCpwLnKp1-Z2bDSs (дата звернення: 19.07.2022).
2. На війні загинув випускник харківського університету : [випускник іст. ф-ту Каразін. ун-ту Дмитро Шаповал] // Kharkiv Today. – 8.09.2022. – URL: <https://2day.kh.ua/ua/kharkow/na-viyni-zahynuv-vypusknyk-kharkivskoho-universytetu-0> (дата звернення: 8.09.2022).
3. Про відзначення державними нагородами України : Указ Президента України № 735/2022 від 25 жовт. 2022 р. : [орденом Богдана Хмельницького III ступеня нагороджено Шаповала Дмитра Вікторовича (посмертно)] // Президент України : Володимир Зеленський : офіц. інтернет-представництво. – 25.10.2022. – URL:

<https://www.president.gov.ua/documents/7352022-44533> (дата звернення: 26.11.2022).

4. Цьомик Г. На Херсонщині загинув випускник історичного факультету Харківського університету [Дмитро Шаповал] / Ганна Цьомик // Суспільне : Новини. – 8.09.2022. – URL: <https://suspihne.media/279453-na-hersonsini-zaginuiv-vipusknik-istoricnogo-fakultetu-harkivskogo-universitetu/> (дата звернення: 8.09.2022).
5. Шаповал Дмитро Вікторович : особова справа // Архів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Опис справ випускників магістратури денної форми навчання історичного факультету ХНУ імені В. Н. Каразіна 2013 року. Од. зб. 3817.